

அத்தியாயம் 15

யேகோவாவின் நாள்

“யேகோவாவின் நாள்” – “பழிவாங்கும் நாள்” – “கோபத்தின் நாள்” – மகா உபத்திரவக்காலம் அதன் காரணம் – வேதாகமத்தில் அதைக்குறித்த சாட்சியம் – அதன் அக்கினியும் புயலும், அது அசைக்கப்பட்டு உருகுதல், அடையாளங்கள் என்று காண்பித்தல் – தாவீதின் சாட்சி – வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தை எழுதிய ஆசிரியரின் சாட்சி – தற்கால சூழ்நிலை மற்றும் எதிர்கால தோற்றம் பற்றிய எதிரான வகுப்பாராகிய முதலாளி மற்றும் தொழிலாளியின் பார்வை – தோல்வியில் முடியும் ஒரு தீர்வு – ஏற்றவேளையில் திரை நீக்கப்பட்டு வெளிச்சம் அருளப்பட்டது – இதற்கான ஆதாரங்கள் – ஆபத்துக் காலத்தில் பரிசுத்தவான்களின் நிலைமையும் அது குறித்த அவர்களது சரியான அணுகுமுறையும்.

“யேகோவாவின் நாள்” என்பது இப்பூமியில் தேவனுடைய இராஜ்யம் கிறிஸ்துவின் கீழ் படிப்படியாக ஸ்தாபிக்கப்படும் காலத்தின் பெயராகும். அந்த சமயத்தில் இவ்வுலகத்தின் இராஜ்யங்கள் அகற்றப்பட்டு, மனிதர்களின்மேல் சாத்தான் கொண்டுள்ள வல்லமையும், அதிகாரமும் கட்டப்படும் வேலை நடைபெறும். வேதாகமத்தில் இந்நாளைக்குறித்து அநேக இடங்களில், மனுக்குலத்திற்கு ஆபத்து, துன்பம், மற்றும் கொந்தளிப்பும் ஏற்படுகின்ற இருளான நாள் என்று விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட அநேக பிரமாண்டமான மாற்றங்கள் மாபெரும் விளைவுகளை ஏற்படுத்தி, துன்பத்தினை உண்டாக்கும் என்பதில் ஆச்சரியம் ஏதுமில்லை. ஒவ்வொரு யுகத்திலும் சிறு புரட்சிகள் ஏற்பட்டு உபத்திரவத்தை வருவித்தன. ஆனால் இது மற்ற யுகங்களில் நடந்ததைக் காட்டிலும் மாபெரும் உபத்திரவத்தை உண்டாக்கி “யாதொரு ஜாதியாரும் தோன்றினது முதல் இதுவரைக்கும் சம்பவித்திராததும், இனிமேலும் சம்பவியாததுமான மிகுந்த உபத்திரவக் காலமாக” அது இருக்கும். (தானி. 12:1; மத்.24:21, 22)

கிறிஸ்து இராஜா அதிகாரத்தோடும், வல்லமையோடும் யேகோவா தேவனின் பிரதிநிதியாக வீற்றிருந்து, அந்த உபத்திரவக்காலத்தின்போது

அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் நிர்வகித்து வந்தபோதிலும், அவர் அக்காலத்தில் சமாதானப் பிரபுவாயிருந்து அனைவரையும் ஆசீர்வதிக்காமல் அனைத்தையும் ஜெயித்து, தமக்குக் கீழ்ப்படுத்தும் யேகோவாவின் தளபதியாகவே இருப்பதால் அது “யேகோவாவின் நாள்” என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதற்கிடையே தவறான மற்றும் அபூரணமான கொள்கைகள் முறைமைகள் அகற்றப்பட்டு, ஒழிந்துபோகும்போது, புதிய இராஜாவின் கொடி எழும்புவதன் மூலம், அவர் இராஜாதி இராஜாவாக அனைவராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவார். கிறிஸ்துவின் ஆளுகை இவ்வாறாக, யேகோவாவின் கிரியையாக செயல்படுத்தப்படுவதை தீர்க்கத்தரிசிகளும் முன்னுரைத்துள்ளனர். “ஜாதிகளை உமக்குச் சுதந்தரமாகவும், பூமியின் எல்லைகளை உமக்குச் சொந்தமாகவும் கொடுப்பேன்.” (சங். 2:8) “அந்த இராஜாக்களின் நாட்களிலே, பரலோகத்தின் தேவன் என்றென்றைக்கும் அழியாத ஒரு இராஜ்யத்தை எழும்பப்பண்ணுவார்.” (தானி. 2:44) நீண்ட ஆயுள்ளவர் வீற்றிருந்தார்... இதோ மனுஷகுமாரனுடைய சாயலான ஒருவர் அவர் சமீபத்தில் கொண்டு வரப்பட்டார்... சகல இராஜ்யங்களும் அவரைச் சேவித்து அவருக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கும்படி, அவருக்குக் கர்த்தத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. (தானி.7:9, 13, 14, 27) இவ்வசனத்திற்கு இசைவாகவே பவுல் அப்போஸ்தலனும் கூறுகிறார் – கிறிஸ்து தம் ஆளுகையின் நோக்கத்தை நிறைவேற்றின பிறகு, “குமாரன் தாழும் தமக்குச் சகலத்தையும் கீழ்ப்படுத்தினவருக்குக் (பிதாவுக்கு) கீழ்ப்பட்டிருப்பார். (1 கொரி. 15:28)

இந்தக்காலம், “நம்முடைய தேவனின் நீதியைச் சரிக்கட்டும் நாள்” என்றும், “கோபத்தின் நாள்” என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. (ஏசா. 61:2; 63:1-4; சங். 110:5) ஆனாலும் கோபம் என்னும் வார்த்தை வன்மத்தைக் குறிப்பதாக எண்ணுவது தவறு. தேவன் சில கட்டளைகளை ஏற்படுத்தி, அதற்கு இசைவாகவே செயல்பட்டு வருகிறார். இவைகளுக்கு எதிராக ஏதாவது காரணத்திற்காக எதிர்த்து வருபவர்கள், தங்களது சொந்த நடக்கையினால் தேவ கோபத்திற்கு அல்லது தண்டனைக்கு ஆளாவார்கள். தேவனுடைய ஆலோசனையை ஒருசிலரைத் தவிர மனுக்குலம் முழுவதும் தொடர்ந்து நிராகரித்தே வந்திருக்கிறது. நாம் முன்பு காண்பித்தவாறு அவர்கள் தங்கள் சொந்த வழியைத் தெரிந்துகொண்டு,

அவரையும், அவரது ஆலோசனைகளையும் அவர்கள் புறக்கணிக்க தேவன் விட்டுவிட்டார். (ரோமர் 1:28) தேவன் பிறகு தமது வழியையும், தம் ஊழியத்தையும் ஆர்வத்தோடு தேடின ஆபிரகாமுக்கும், அவர் சந்ததியாருக்கும் தம் விசேஷப் பராமரிப்பையும், பாதுகாப்பையும் காண்பித்தார். ஆனால் ஒரு தேசமாக அவர்களது மனக்கடினமும், தேவனுக்கு முன்பாக அவர்களது இருதயத்தின் நேர்மையின்மையுமே, அவர்கள் மேசியாவை ஏற்றுக்கொள்வதில் இயல்பான தடையாக இருந்ததுமன்றி, அவர்களது தேசமே இராதபடி, அவர்களை உபத்திரவத்திற்கு ஆயத்தப்படுத்தி, அதில் கொண்டுசென்றது.

சுவிசேஷ யுகத்தில் உலகத்திற்கு ஒளியாயிருக்கிற கிறிஸ்துவின் உண்மை திருச்சபையாராகிய பரலோகத்தில் பெயரெழுதப்பட்ட வகுப்பார் நன்மைக்கும் தீமைக்கும், நீதிக்கும் அநீதிக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தையும் இதில் ஒரு வகுப்பார் வெகுமதிகளை அடைவார்கள் என்றும், மற்றொரு வகுப்பார் தண்டனைக்குள்ளாவார்கள் என்றும், இதற்கான காலம் சமீபித்திருக்கிறது என்றும், இந்த நாகரீக உலகில் சாட்சியளித்து, வெளிச்சம் கொடுத்துவருகிறார்கள். (யோவா. 16:8-11; அப். 24:25) கர்த்தருடைய போதனைகளுக்கு அவர்கள் செவிசாய்த்து இருந்தார்களேயானால், அவர்களுக்கு மிகுந்த நன்மையும், பலனும் கிடைத்திருக்கும். ஆனால் எப்பொழுதும் நடந்துகொள்வதுபோல் முரட்டாட்டம் உள்ளவர்களாக, அவர்கள் வேதத்திலுள்ள புத்திமதிகளால் பயனடையவில்லை. இவ்வாறு அலட்சியப்படுத்தியதால், கர்த்தரின் நாளில் உபத்திரவம் அவர்கள்மேல் வரும். மேலும் தேவனுடைய ஆலோசனைகளை மனிதர் அவமதிப்பதாலும், அநீதியின் பலனாகவும், தேவ கோபம் அவர்கள்மேல் வருவதாகக் கூறப்படுகிறது. என்றபோதிலும் இன்னுமொரு வெளிச்சத்தில் பார்த்தோமானால், உலகத்தின்மேல் வரும் உபத்திரவமானது பாவத்திற்கான, இயல்பான, நியாயமான பலனாகும். இதை தேவன் முன்னரே அறிந்திருந்தார். தேவனுடைய ஆலோசனைகளை மனிதர்கள் பின்பற்றியிருந்தால் அவை அதிலிருந்து அவர்களை பாதுகாத்திருக்கும்.

திருச்சபைக்கு தேவன் தந்த செய்தி என்னவெனில், “உங்கள் சாரங்களை ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும் என்பதாகும்.” (ரோமர்

12:1). உலக ஜனங்களுக்கு அவருடைய செய்தி, “உன் நாளைப் பொல்லாப்புக்கும், உன் உதடுகளை கபட்டு வசனிப்புக்கும் விலக்கிக்காத்துக்கொள்; தீமையைவிட்டு விலகி, நன்மைசெய்; சமாதானத்தைத் தேடி, அதைத் தொடர்ந்துகொள்.” (சங். 34:13-14) இவ்விரண்டு செய்திகளுக்கும் சிலர் மட்டுமே செவிசாய்த்தனர். ஒரு சிறுமந்தை மட்டுமே பலிச் செலுத்தினது. “நேர்மையே உயர்ந்த கொள்கை” என்று பிரபலப்படுத்தியிருந்தபோதிலும், உலக ஜனங்களோ அதைக் கடைப்பிடிக்காமல் அலட்சியப்படுத்தினர். இவ்வுலக ஐசுவரியத்தையும் மேன்மை மற்றும் கனத்தையும், அதிகாரத்தையும் உன்னால் முடிந்தவரைக்கும் சம்பாதித்துக்கொள். அதற்காக எந்த வழிமுறையைக் கையாண்டாலும் பரவாயில்லை. உன் இலாபத்தினால் யார் நஷ்டமடைந்தாலும் அதைப் பொருட்படுத்தாதே என்ற பேராசையின் சத்தமே உலக ஜனங்களின் காதுகளில் அதிகமதிகமாய் ஒலிக்கிறது. சுருங்கக் கூறின், தேவனுடைய பிரமாணங்களின் கொள்கைகளை அவர்கள் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அளவு கடைப்பிடித்திருப்பார்களேயானால், கர்த்தரின் நாளின் இந்த உபத்திரவம் ஒருக்காலும் வந்திருக்காது. அந்தத் தேவனுடைய பிரமாணத்தைச் சுருக்கமாகக் கூறுவோமாகில், “உன் தேவனாகிய கர்த்தரை உன் முழு இருதயத்தோடும்...அன்பு செலுத்துவாயாக, உன் அயலானை உன்னைப்போலவும் நேசிப்பாயாக” (மத். 22:37-39) என்பதாகும். தேவனுடைய இந்தப் பிரமாணத்தை விழுந்துபோன மாம்சீக சிந்தை எதிர்ப்பதாலும், இதற்குக் கீழ்ப்படிய மறுப்பதாலும், அதன் இயல்பான பலனாக விதைப்புக்குப் பின் அறுப்பு நடைபெறுவதுபோல், உபத்திரவம் அவர்கள்மேல் வரும்.

விழுந்துபோன மாம்சீக சிந்தையானது, தன்னைப்போல் பிறனையும் நேசிப்பதற்குப் பதிலாக, எப்பொழுதும் சுயநலத்தோடும், பொருளாசையோடும் மற்றவர்களுக்குச் சொந்தமான உடைமைகளை அபகரிப்பதற்காக அடிக்கடி வன்முறையில் ஈடுபட்டு கொலை செய்யுமளவுக்குக்கூட அடிக்கடி நடத்திச் செல்கிறது. சுயநலத்தை எவ்விதத்தில் கையாண்டாலும், பிறப்பின் சூழ்நிலை, கல்வியறிவு மற்றும் சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலைகளினால் அடக்கிக் கட்டுப்படுத்தப்படாவிடில், ஒருபோதும் மாறாத தன்னலக்கொள்கையாகவே இருக்கும். இவ்வுலகத்தின் எல்லா யுகங்களிலும் இவ்வாறே சம்பவிக்கிறது.

மேசியாவின் இருப்புக்கோல் ஆட்சியின் உந்துதலினாலும், அதன் வல்லமையினாலும் ஏவப்பட்டு, அன்பினால் எது சரியென்று தீர்மானித்து அதை வலியுறுத்தும் வரைக்கும் இப்படியே தான் நடைபெறும். இது மேசியாவின் பராக்கிரமமோ, பேராசையோ அல்ல. அப்பொழுதுதான் மனிதரது சுயநலம் மற்றும் பராக்கிரமம் நிறைந்த அரசாட்சியைவிட நீதியும், அன்பும் நிறைந்த ஆட்சியின் நன்மைகளை ஒப்பிட்டுப்பார்த்துக் கற்றுக்கொள்ள ஏதுவான காலம் எல்லாருக்கும் உண்டாயிருக்கும். சத்தியம் மற்றும் நீதியின் சூரிய ஒளியினால், சுயநலமுள்ள கல்லான இருதயமானது, ஆதியில் “நல்லது” என்று தேவனால் காணப்பட்ட சதையான இருதயமாக மீண்டும் மாறும். (எசே. 36:26)

கடந்து வந்தப் பாதையை திரும்பிப்பார்ப்போமேயானால், தேவசாயலிலும், அன்பிலும், இரக்க சபாவத்திலும் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனிதன், சுயநலமும், கடினமுள்ள இருதயமுடையவனாக மாறினதை வெகுசுலபமாகக் காணமுடியும். சுயநலத்தை உயர்த்த மனிதன் கீழ்ப்படியாமையினால் எதிர்த்ததினால் தெய்வீக தயவை இழந்து தன் ஏதேன் வீட்டிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டான். அந்த வீட்டில் அவனுக்கு அவசியமான அனைத்தும் அபரிதமாக அருளப்பட்டிருந்தன. சபிக்கப்பட்ட நம் ஆதிப்பெற்றோர் ஏதேனிலிருந்து வெளியேறி, தாங்கள் நீண்ட காலம் ஜீவிக்கவும், இறுதி எல்லை வரைக்கும் நீடிக்கவும் தேடும்படி வாழ்க்கைப் போராட்டங்களைத் துவங்கின வேளையில், அவர்கள் கண்களில் முள்ளும், நெரிஞ்சியும், குருக்கும், தரிசு நிலமுமே எதிர்ப்பட்டன. இவைகளோடு போராடுவதின் மூலம், களைப்பும், முகத்தில் வியர்வையும் உண்டானது. இதை தேவன் முன்னரே சாபமாக உரைத்திருந்தார். போதிய பயிற்சியின்மையால் மனரீதியாகவும், ஒழுக்க ரீதியாகவும் மனிதன் படிப்படியாக குறையத் தொடங்கினான். ஆனால் கீழ்த்தரமான குணங்களோ இடைவிடாத பயிற்சியினால் முழுமையாகவும், சீராகவும் வளர்ச்சியடைந்தன. வாழ்க்கையின் பிரதானமான குறிக்கோள் மற்றும் நோக்கம் வாழ்வாதாரமே என்னும் நிலை ஏற்பட்டது. உழைப்பே இதைச் சம்பாதிப்பதற்கான விலை என்ற நிலையாகி, அதை வைத்தே மற்ற எல்லாக் காரியங்களும் நிர்மாணிக்கப்படுவதுடன், ஐசுவரியமே மனிதர்களுடைய எஜமானனாகிவிட்டது. இப்படிப்பட்டதொரு சூழ்நிலையில், மனுக்குலத்திலுள்ள ஒவ்வொருவரும் முதலாவது தன் சுய

தேவைகளுக்காகவும், இரண்டாவதாக ஐசுவரியத்தால் கிடைக்கும் கனம், செல்வாக்கு இவைகளை நாடித் தேடி சுயநலமிக்கவர்களாகவும், பொருளாசையும், பேராசையும் நிறைந்தவர்களாக ஆனதில் எவ்வித ஆச்சரியமுமில்லை. இயல்பாக உருவாகும் இந்தச் சபாவங்களை சாத்தான் தனக்கு மாபெரும் சாதகமாக பயன்படுத்தி வருகிறான்.

கடந்த யுகங்களில், அறியாமை, இனப்பாகுபாடு மற்றும் உயர்ந்த தேசத்தான் என்கிற மனமேட்டிமை ஆகிய பல்வேறு ஆதிக்கங்களின் காரணமாக, உலகின் பெரும்பாலான வளம், ஜனங்களை ஆளுகின்ற ஒருசில ஆட்சியாளர்களின் கைக்குள் வந்தது. இவர்களை திரளானவர்கள் தங்கள் தேசத்தின் பிரதிநிதிகளாக ஏற்றுக்கொண்டு, இவர்களுக்கு அடிமைத்தனமான கீழ்ப்படிதலைக் காண்பித்தனர். அவர்களது உடைமைகளை மக்கள் தங்களுக்கு சொந்தமாகக் கருதி, பெருமையும், உரிமையும் பாராட்டினார்கள். ஆனால் மேசியாவைக்கொண்டு உலகத்தை மறுசீரமைத்து, ஆசீர்வதிக்க யேகோவா தேவன் நிர்ணயித்திருந்தக்காலம் சமீபித்தபோது, ஜனங்களை மறைத்துக்கொண்டிருந்த அறியாமை, மூடப்படிக்க வழக்கங்களை நவீன கண்டுபிடிப்பு மற்றும் வசதிகள் மூலம் நீக்கிவிட அவர் துவங்கினார். இதனால் பூமிக்குரிய ஆட்சியாளர்களின் வல்லமை படிப்படியாகக் குறையவும், மனிதர்களின் பொதுவான நிலைமை மேம்படவும் தொடங்கியது. இன்றைய நாளில் உலகத்தின் ஐசுவரியம் இராஜாக்களின் கைகளில் இல்லை. அதில் வாழ்கின்ற ஜனங்களிடமே இருக்கின்றது.

ஐசுவரியம் ஏராளமான தீமைகளைக் கொண்டுவந்தாலும், சில ஆசீர்வாதங்களையும் அது கொண்டுவருகிறது. ஐசுவரியவான்கள் சிறந்த கல்வி பயின்று, ஏழை ஜனங்களைக் காட்டிலும், அறிவில் சிறந்தவர்களாக உயர்ந்து, பிரபுக்கள் வம்சத்தோடு ஒன்று சேருகிறார்கள். இந்தப் பின்னணியில், பேராசையினால் தூண்டப்பட்டு பணத்தினாலும், கல்வியினாலும் எவற்றையெல்லாம் சம்பாதிக்க முடியுமோ அவற்றைச் சம்பாதிக்கவும், தங்களை எல்லாவிதத்திலும் முதன்மைப்படுத்திக்கொள்ளவும் பிரபுக்களின் வகுப்பார் முயற்சிக்கின்றனர்.

ஆனால் தற்போது ஏராளமாய்ப் பெருகிவரும் கல்வி கற்கும்

வசதிகளை ஜனங்கள் பயன்படுத்துவதினால் அறிவுப்பெருக்கம் ஏற்பட்டு, தாங்களே சுயமாக சிந்திக்கத் துவங்குகிறார்கள். சில சமயங்களில் அபாயகரமான காரியங்களை விளைவிக்கக்கூடிய முடிவுகளை அவர்களுக்குள் இருக்கும் சுயமேன்மை மற்றும் சுயநலத்தினால் தாங்கள் பெற்ற சொற்ப அறிவினால் அணுகி, எல்லா மனிதர்களின் விருப்பங்களும், விசேஷமாக அவர்களுடைய சொந்த விருப்பங்களும், சூழ்நிலைகளும் தற்போது ஐசுவரியவான்களாக இருக்கின்ற சிலரைத் தாழ்த்துவதன் மூலம் உயர்த்தப்படும் என்று எண்ணி, அதற்கேற்ற வழிகளைத் தாங்கள் காண்பதாக எண்ணுகின்றனர். இவர்களில் அநேகர் (சொத்து ஒரு பக்கமும், தாங்கள் ஒரு பக்கமும் நின்று) உலகப்பொருளை வணங்குவோரின் முரண்பாடுள்ள விருப்பங்களை நேர்மையாகவும், எளிதாகவும் சரிக்கட்ட முடியும் என்று நம்புகின்றனர். மேலும் தங்களுக்கு அதிக சொத்துக்கள் இருக்குமானால், தாராள சிந்தை உடையவர்களாய், தங்களைப்போல் பிறரையும் நேசிக்க மனப்பூர்வமாய் ஆவல் கொண்டவர்களாயும் இருந்திருப்பார்களென்று தங்களைக் குறித்து எண்ணிக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே வஞ்சித்துக்கொள்கிறார்களென்று நிரூபணமாகிறது. ஏனெனில் அவர்களுடைய தற்கால நிலைமையில் ஒருசிலரே இப்படிப்பட்ட சிந்தனையை வெளிப்படுத்துகின்றனர். இவ்வுலகப் பொருட்களில் சிறிதளவில் உண்மையாய் இராதாவன், அதிகப் பொருட்களிலும் உண்மையாய் இருக்க முடியாது. உண்மையில் சூழ்நிலைகள் இதை நிரூபிக்கிறது. ஏனெனில் ஐசுவரியவான்களில் கடின இருதயம் உடையவர்களாயும், சுயநலமுள்ளவர்களாயும் இருப்பவர்கள் யாரெனில், மிகவும் தாழ்ந்த நிலையிலிருந்து, தொழில்களைச் செய்து திடீரென்று முன்னேறினவர்களே.

சுயநல நோக்கமும், பேராசையும் கொண்ட அனைத்து வகுப்பாரையும், எவ்விதத்திலும் மன்னித்துவிடாமல், கண்டித்து சீர்பொருந்தச் செய்வது நமது கடமையாக இருந்தபோதிலும், நோயாளிகள், உதவியற்றவர்கள், ஏழைகள், மருத்துவமனைகள், ஏழை விடுதிகள், தர்ம மடங்கள், அனாதை இல்லங்கள், பொது நூலகங்கள், கல்விக் கூடங்கள் மற்றும் மனிதரது நன்மைக்கும் பாதுகாப்புக்குமென உதவும் பல்வேறு அமைப்புகள் ஐசுவரியவான்களின் வரியினாலும், நன்கொடைகளினாலுமே

நடத்தப்பட்டு வருகின்றன என்பதையும் கவனித்திருப்பது பொருத்தமாயிருக்கும். இந்த அமைப்புகள் இரக்கமுடைய, தாராள மனப்பான்மையை உடைய ஐசுவரியவான்களாலேயே முழு அளவில் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட காரியங்களை எளிமையான ஜனங்கள் வெற்றிகரமாக இயக்குவதற்கு நேரமோ, ஆர்வமோ, போதுமான கல்வியறிவோ கிடையாது.

இருந்தபோதிலும், இன்றைய நாளில் ஐசுவரியவான்களுக்கும் தொழிலாளர் வகுப்பாருக்குமிடையே எதிர்ப்புகள் வளர்ந்துவருகிறது. அதாவது தொழிலாளர்களிடையே வளர்ந்து வரும் கசப்புணர்வுகளிலிருந்து உறுதியான சட்டம் மட்டுமே தங்களது உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் என்ற நம்பிக்கையை ஐசுவரியவான்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக ஐசுவரியவான்கள் அரசாங்கத்திற்கு நெருக்கமாகிறார்கள். மேலும் தினக்கூலிப் பெறும் தொழிலாளர்கள் பெருங்கூட்டமாக இணைந்து இந்தச் சட்டங்களும், அரசாங்கங்களும் ஏழைகளை அடக்கி, ஒடுக்கி ஐசுவரியவான்களுக்கு உதவுவதற்காகவே வடிவமைக்கப்பட்டது என்று சிந்திக்கத்தொடங்கி, கம்யூனிசம், அராஜகம் போன்றவைகளால் தங்களுடைய நிலைமை முன்னேற்றமடையும் என்று எண்ணி, அரசாங்கமே இல்லாத நிலைமையைப் பார்க்கிலும், மோசமான அரசாங்கமோ அல்லது வீண் செலவு செய்கின்ற அரசாங்கமோ மேன்மையானதென்று எண்ணத் தவறுகின்றனர்.

தற்காலத்தில் உள்ள சமுதாயம், மதம் மற்றும் மக்கள் சார்ந்த அமைப்புகள் ஆகிய அனைத்து ஏற்பாடுகளும், அழிந்துபோகிற அளவுக்கு உபத்திரவத்தின் தன்மை இருக்கும் என்றும் மனிதனின் மனரீதியான, ஒழுக்க ரீதியான, உடல் ரீதியான பெலவீனத்தாலும் அறிவுப் பெருக்கமும், அதிகளவு சுயாதீனமும் உண்டாவதினாலும் ஏற்படும் விளைவு இப்படிப்பட்டதாக இருக்கும் என்றும் அநேக வசனங்கள் தெளிவாகக் காண்பிக்கின்றன. ஏற்றவேளையில் இந்த வசனங்கள் எடுத்துக் கூறப்படும். அந்த அநேக வசனங்களில் சிலவற்றை மட்டுமே இங்கு எடுத்துக்கூறி விழிப்புணர்வூட்ட விரும்புகிறோம். பழைய ஏற்பாட்டில் கூறப்பட்ட அநேக தீர்க்கதரிசனங்களில் எகிப்து, பாபிலோன், இஸ்ரவேல் போன்றவை அதிகமாக இடம்பெற்றிருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், அதன்

சொல்லர்த்தமான, நேரடியான நிறைவேறுதலும், இரண்டாவதான நிஜமான மற்றும் மாபெரும் நிறைவேறுதலும் நிறைவேறுவிருப்பதைக் கூறுகிறது என்பதை இதனை வாசிக்கின்றவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்துகிறோம். உதாரணமாக, சொல்லர்த்தமான பாபிலோனின் ஞான அர்த்தத்தை நாம் அறியாமலிருந்தோமானால், பாபிலோனின் வீழ்ச்சி குறித்த முன்னறிவுப்புகளுக்கு பொருள் தெரியாமல், இது மிகைப்படுத்தி, வருணித்து கூறப்பட்டவைகள் என்று எண்ண வேண்டியதாயிருக்கும். சொல்லர்த்தமுள்ள பாபிலோன் அழிந்து நீண்டகாலத்திற்கு பின்னர், வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் பாபிலோனைக் குறித்த முன்னறிவுப்புகள் அடையாளங்களாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. ஆகவே இது உருவகமான பாபிலோனுக்கே பொருந்துவதாக இருக்கும் என்பது வெளிப்படையான சாட்சியாய் உள்ளது. சொல்லர்த்தமான பாபிலோனைக் குறித்து நேரடியாக உரைக்கப்பட்டதற்கு ஒத்ததாக தீர்க்கதரிசிகளுடைய வார்த்தைகள் உரைக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவைகள் ஞான அர்த்தமுடைய பாபிலோனைப் பற்றிக் கூறப்பட்ட விசேஷித்த விளக்கங்களே. இதனடிப்படையில் பார்க்கும்போது, எகிப்து என்ற சொல் இவ்வுலகத்தையும், பாபிலோன் என்பது கிறிஸ்தவ மண்டலம் என்று அழைக்கப்படுகின்ற பெயர் சபையையும் குறிக்கின்றது. இவ்வாறே நாம் முன்னர் எடுத்துரைத்துள்ளவாறு, இஸ்ரவேல் நீதிமானாக்கப்பட்ட நிலையிலுள்ள முழு உலகத்திற்கு அடையாளமாகவும், அதாவது அதன் மகிமை நிறைந்த இராஜரீக ஆசாரிய கூட்டத்தையும், பரிசுத்த லேவியர்களையும், மற்றும் பாவநிவாரண பலியினாலே நீதிமானாக்கப்பட்டு, விசுவாசமும் தேவ ஆராதனைக்கு உட்பட்டு தேவனோடு ஒப்புரவாக்கப்பட்ட ஜனங்களையும் குறிப்பதாக இருக்கிறது. இஸ்ரவேலருக்கு ஆசீர்வாத வாக்குத்தத்தங்களும், எகிப்தியருக்கு வாதைகளும், பலம் வாய்ந்த பாபிலோனுக்கு ஆச்சரியமானதும், முழுமையும் நித்தியமுமான கவிழ்த்தலும் உண்டாயிருக்கும் என்று தீர்க்கதரிசனமாக உரைக்கப்பட்டுள்ளது. “சமுத்திரத்தில் எறியுண்ட இயந்திரக் கல்லைப்போல” (வெளி. 18:21), ஒருபோதும் மீண்டுவராதபடி நித்திய இகழ்ச்சியில் மூழ்கடிக்கப்படும் என்று பாபிலோனைப்பற்றி உரைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த உபத்திரவக்காலத்தைக் குறித்து யாக்கோபு அப்போஸ்தலன்

முதலாளிக்கும், தொழிலாளிக்கும் இடையே ஏற்படும் பூசல்கள் மற்றும் வித்தியாசங்களினால் அது உண்டாகும் என்று கூறியிருக்கிறார். மேலும் அவர் கூறுவதாவது: “ஐசுவரியவான்களே, கேளுங்கள், உங்கள்மேல் வரும் நிர்பந்தங்களினிமித்தம் அலறி அழுங்கள். உங்கள் ஐசுவரியம் அழிந்து, (அதன் மதிப்பை இழந்து) உங்கள் வஸ்திரங்கள் பொட்டரித்துப்போயின. உங்கள் பொன்னும், வெள்ளியும் துருப்பிடித்தது; அவைகளிலுள்ள துரு உங்களுக்கு விரோதமாக சாட்சியாயிருந்து, அக்கினியைப்போல மாம்சத்தைத் தின்னும். கடைசி நாட்களிலே பொக்கிஷத்தைச் சேர்த்தீர்கள். இதோ, உங்கள் வயல்களை அறுத்த வேலைக்காரருடைய கூலி உங்களால் (அதாவது நீங்கள் மலைபோல குவித்து வைத்திருப்பதினால்) அநியாயமாகப் பிடிக்கப்பட்டுக் கூக்குரலிடுகிறது. அறுத்தவர்களுடைய கூக்குரல், சேனைகளுடைய கர்த்தரின் செவிகளில் பட்டது.” (யாக். 5:1-4) மேலும் உபத்திரவத்திற்குள்ளாகும் வகுப்பார் ஆடம்பரமாக வாழ்ந்தவர்கள் என்றும், அவைகளெல்லாம் பிறரது உழைப்பால் சம்பாதித்தவைகள் என்றும், அவ்வாறு உழைத்த வகுப்பாரில் சிலர் நீதிமான்கள் என்றும், அவர்கள் எதிர்த்து நிற்காததின் காரணமாக, அவர்களது ஜீவன் நசுக்கப்பட்டது என்றும் அப்போஸ்தலன் கூறுகிறார். அப்படிப்பட்ட சகோதரர்களைப் பார்த்து அப்போஸ்தலன், அவர்களுடைய பங்கு எதுவாயிருந்தாலும் பொறுமையோடு சகித்து, பின் வரப்போகிறவைகளை நோக்கிப்பார்த்து, கர்த்தரிடத்திலிருந்து விடுதலை வரும் என்று நோக்கிக் காத்திருக்க வலியுறுத்துகிறார். இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நெருங்கிவருகிற நிலைமையை நாம் காண்கிறோம். உலகத்தில் விழித்திருக்கிறவர்களாகிய சிலரிடத்தில், “பூமியின்மேல்வரும் ஆபத்துக்களுக்குப் பயந்து எதிர்பார்த்திருக்கிறதினால் மனுஷருடைய இருதயம் சோர்ந்துபோகும்” என்பதன் நிறைவேறுதலைக் காண்கிறோம். இன்றைய நாட்களில் தொழிலாளிகளுக்கு அளிக்கப்படும் குறைந்த ஊதியம் பற்றிய விழிப்புணர்வு தொழிலாளர் சங்கங்கள் மற்றும் வேலைநிறுத்தப் போராட்டங்கள் மூலமாகவே உண்டாயின என்பதை அனைவரும் அறிவர். தற்காலத்தில் ஜீவிக்கும் ஜனங்களின் உணர்வுகளானது, சகிப்புத்தன்மையின் அடிமட்ட எல்லையை விரைவில் எட்டவிருக்கிறது. என்பதையும் இதன் காரணமாக கலகம் நிச்சயமாக வரும் என்று அனைவராலும் அறியமுடிகிறது. இது முதலீட்டாளர்களை விழித்தெழுச் செய்து, எச்சரிக்கை உணர்வுடன், வியாபாரங்களிலும், உற்பத்தித்

துறைகளிலும் முதலீடு செய்திருக்கிற சொத்துக்களையும், பணத்தையும் விலக்கி மீட்டுக்கொண்டு, பாதுகாப்பு அறைகளிலும், பெட்டகங்களிலும் குவித்து வைக்கப்படும். எதற்கும் உபயோகிக்கப்படாமல் விருதாவாயிருக்கும் அச்சொத்துக்களைப் பராமரிக்க ஆகும் செலவுகளால், அத்தொகை குறைந்துகொண்டே வருவது, அதன் உரிமையாளருக்கு பெரும் பயத்தை வருவிக்கும். இதன் விளைவாக திவாலா நிலையும், நிதித்துறையில் பெரும் அச்சமும், வர்த்தக வீழ்ச்சியும் உண்டாகும். ஏனெனில் தற்போது அனைத்து வியாபாரங்களும், அதிகமாகக் கடன்பெற்றுத்தான் நடத்தப்படுகின்றன. இவைகளெல்லாம் சம்பவிப்பதன் காரணமாக சாதாரணமாக விளைவது என்னவெனில், அனுதினமும் தங்களுடைய ஆகாரத்துக்காக உழைத்துப் பெற்று வந்த சம்பளம், வேலை இழந்ததின் காரணமாக நின்றுபோகும். இதனால் அரசாங்க சட்டங்களால் தீர்த்துவைக்க முடியாதபடி குறைபாடுள்ள கலகக்காரர்களால் இவ்வுலகம் நிறைந்திருக்கும். தீர்க்கதரிசி அந்நாளைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது, “கொள்ளுகிறவன் சந்தோஷப்படாமலும், விற்கிறவன் துக்கப்படாமலும் இருப்பான். ஏனெனில் அதின் திரளான ஜனங்கள்மேலும் உக்கிரம் இறங்கியிருக்கும். அங்கே சொத்துக்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்காது. அப்பொழுது எல்லாக் கைகளும் துவண்டுபோய், உபத்திரவத்தை மாற்ற சக்தியற்றுப் போகும். தங்கள் வெள்ளியைத் தெருக்களில் எறிந்துவிடுவார்கள். அவர்களுடைய பொன் வேண்டா வெறுப்பாயிருக்கும். கர்த்தருடைய கோபத்தின் நாளில் அவர்களது பொன்னும், வெள்ளியும் அவர்களை விடுவிக்க மாட்டாது. (எசே. 7:10-19)

இஸ்ரவேல் ஒரு தேசமாக இருந்த அதன் கடைசி நாற்பது வருடங்கள் அந்த தேசத்தாருக்கு உபத்திரவக்காலமாக இருந்தது என்பதையும், அந்நாட்கள் அந்த ஜனங்கள்மேல் “பழிவாங்கும் நாளாகவும்,” அவர்களது தேசம் முற்றிலுமாகக் கவிழ்க்கப்பட்டதோடு உபத்திரவக்காலம் முடிவுற்றது என்பதையும் மறந்துவிடக் கூடாது. இஸ்ரவேல் தேசத்துக்கு நேரிட்ட அந்த உக்கிர கோபத்தின் நாள், பெயர் கிறிஸ்தவ சபைகளுக்கு நேரிடப்போகும் அதைவிடப் பெரிதான மற்றும் விரிவான உபத்திரவத்திற்கு நிழலாக அல்லது அடையாளமாக இருக்கிறது. அவ்வாறே தேவ ஜனங்களாக தயவுபெற்றிருந்த அதே ஜனங்களுடைய கடந்தகால வரலாறு, சுவிசேஷ யுகத்திற்கு நிழலாக உள்ளதையும் மறந்துவிடக்கூடாது. கர்த்தரின்

நாளைக்குறித்த தீர்க்கதரிசனங்கள் ஏன் இஸ்ரவேலருக்கும், எருசலேமிற்கும் நேரடியாகக் குறிப்பிட்டு உரைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதையும், இவை முழு மனுக்குலத்திற்காக கூறப்பட்ட முழுமையான நிறைவேறுதல்களே என்பதை நடைபெறவிருக்கும் சம்பவங்கள் மூலமாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

இன்னும் ஒரு தீர்க்கதரிசன சாட்சியை செப்பனியா 1:7-9, 14-18இல் காணலாம். “கர்த்தர் ஒரு யாகத்தை ஆயத்தம்பண்ணி, அதற்கு விருந்தாளிகளையும் அழைத்திருக்கிறார். (வெளி. 19:17- ஆம் வசனத்தோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கவும்) கர்த்தருடைய யாகத்தின் நாளிலே நான் அதிபதிகளையும், இராஜ குமாரரையும் மறுதேசத்து வஸ்திரம் தரிக்கிற யாவரையும் தண்டிப்பேன். வாசற்படியைத் தாண்டி, கொடுமையினாலும், வஞ்சகத்தினாலும் தங்கள் எஜமான்களின் வீடுகளை நிரப்புகிற (கொள்ளைக்காரர்) யாவரையுங்கூட தண்டிப்பேன். இந்த மாபெரும் உபத்திரவக்காலத்திலே அவரவர் சம்பாதித்த மாபெரும் ஐசுவரியங்களும், அதிகாரங்களும் அழிக்கப்படுவதோடு, தற்போதைய உலக அமைப்புகளை உடைப்பதற்கு, பரலோகத்தின் கருவிகளாக அச்சமயத்தில் உபயோகிக்கப்படுபவர்கள்கூட, தங்களுடைய அநீதியான, அநியாயமான கிரியைகளுக்காக தண்டிக்கப்படுவார்கள். ஏனெனில் வரப்போகிற உபத்திரம் அனைத்து வகுப்பாருக்கும் பொதுவானதாக இருந்து, திரளான மனுக்குலம் முழுவதற்கும் மனக்கவலையை உண்டாக்கும்).

“கர்த்தருடைய பெரிய நாள் சமீபித்திருக்கிறது; அது கிட்டிச்சேர்ந்து மிகவும் தீவிரித்து வருகிறது; “கர்த்தருடைய நாள் என்கிற சத்தத்திற்குப் பராக்கிரமசாலி முதலாய் அங்கே மனங்கசந்து அலறுவான். அந்த நாள் உக்கிரத்தின் நாள்; இது இக்கட்டும் இடுக்கமுமான நாள்; அது அழிவும் பாழ்க்கடிப்புமான நாள்; அது இருளும் அந்தகாரமுமான நாள் (தற்கால துன்பத்தையும், வருங்காலத்தில் நடைபெறவிருக்கும் உபத்திரவங்களின் நிச்சயமற்ற நிலையையும் முன்கூட்டியே உரைக்கும் இக்கட்டான நாள்); அது மப்பும் (உபத்திரவம்) மந்தாரமுமான நாள். அது அரணிப்பான நகரங்களுக்கும், உயரமான கொத்தளங்களுக்கும் (பலம் வாய்ந்த அரசாங்கங்கள்) விரோதமாக எக்காளம் (இந்த உபத்திரவத்தின் நாள் முழுவதும் ஒலிக்கின்ற, கர்த்தருடைய நாளின் நிகழ்வுகளை உள்ளடக்கிய

தேவ எக்காளமாகிய உருவகமான ஏழாம் எக்காளம்) ஊதுகிறதுமான (கலகம் செய்வதும், உரத்த சத்தமிடுவதும், நிந்திக்கிறதுமான) நாள். மனுஷர் கர்த்தருக்கு விரோதமாக பாஷ்யசெய்தபடியால், அவர்கள் குருடரைப்போல் நடக்கும்படி (எவ்வழியில் நடப்பதென்று அறியாமல், தட்டுத்தடுமாறி நடக்கும்படி) நான் அவர்களை வருத்தப்படுத்துவேன்; அவர்கள் இரத்தம் புழுதியைப்போல் சொரியப்படும்; அவர்கள் மாம்சம் எருவைப்போல் கிடக்கும். (முன்பு ஐசுவரியம் அனைத்து உல்லாசங்களையும், சுகபோகங்களையும் கொடுத்தபோதிலும்), கர்த்தருடைய உக்கிரத்தின் நாளில் அவர்கள் வெள்ளியும், அவர்கள் பொன்னும் அவர்களைத் தப்புவிக்க மாட்டாது. அவருடைய எரிச்சலின் அக்கினியால் தேசமெல்லாம் அழியும். தேசத்தின் (பணக்காரர்களை) குடிகளையெல்லாம் சடிதியாய் நிர்மூலம் பண்ணுவார்.” ஐசுவரியவான்களில் அநேகரை அழிக்கும் இந்த அழிவு எவ்வாறு நடைபெறும் என்றால், அவர்களது ஐசுவரியம் முடிவுக்குக்கொண்டுவரப்பட்டு, ஐசுவரியமற்ற நிலைக்கு வருவார்கள். மேலும் அனைத்து வகுப்பாரிலும் ஏராளமானோர் உயிர்ச்சேதமடைவார்கள்.

அந்த நாளின் உபத்திரவத்தைக்குறித்து தீர்க்கதரிசிகள் பல்வேறு கோணங்களில், பல விஷயங்களை விவரமாக முன்னுரைத்திருப்பினும், அவற்றை நாம் தீவிரமாக ஆராய்ந்து பாராமல், மேலே கடைசியாக தீர்க்கதரிசி கூறிய சிந்தனையை மட்டும் சுருக்கமாகப் பார்க்கலாம். தேவனுடைய வைராக்கியத்தின் அக்கினியால் பூமி முழுவதும் விழுங்கப்படும் என்று கூறிய அத்தீர்க்கதரிசி, இதே அக்கினியைக்* குறித்து மேலும் கூறுவதாவது: “நான் கொள்ளையாட எழும்பும் நாள்மட்டும் எனக்குக் காத்திருங்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்: என் சினமாகிய உக்கிர கோபத்தையெல்லாம் அவர்கள்மேல் (அரசாங்கங்களின்மேல்) சொரியும்படி ஜாதிகளைச் சேர்க்கவும், இராஜ்யங்களைக் கூட்டவும் நான் தீர்மானம் பண்ணினேன் (அனைத்து தேசத்திலுள்ள ஜனங்களையும், வளர்ந்து வருகிற தற்கால அரசாங்கங்களுக்கு எதிராக ஒன்று திரட்டுவதன் மூலம், ஒரு பொது பாதுகாப்பின் பொருட்டு தேசங்கள் ஒன்று சேர்வார்கள். ஆகவே அனைத்து தேசங்களின் மேலும் உபத்திரவம் வந்து அனைவரும் விழுந்துபோவார்கள்); பூமியெல்லாம் என் எரிச்சலின் அக்கினியினால் அழியும் (இந்த தற்போதைய தேசங்களின் அரசாங்கங்கள்

அழிக்கப்பட்ட பிறகு, தற்கால சமுதாய அமைப்புகள் உபத்திரவத்தின் அக்கினியால் அழிக்கப்பட்ட பிறகு), அப்பொழுது ஜனங்களெல்லாரும் கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொண்டு, ஒருமனப்பட்டு அவருக்கு ஆராதனை செய்யும்படிக்கு, நான் அவர்கள் பாஷையைச் சுத்தமான பாஷையாக (மனித பாரம்பரியத்தினால் அசுத்தமாக்கப்படாத, சுத்தமான சத்தியத்தினால்) மாறப்பண்ணுவேன். (செப். 3:8-9)

தேவனுடைய வைராக்கியத்தின் அக்கினி என்பது, முழு பூமியையும் அழிக்கும் உக்கிரமான உபத்திரவத்தைக் குறிக்கும் பலமான அடையாளமாய் இருக்கின்றது. சிலர் எண்ணுகிறபடி இது சொல்லர்த்தமான அக்கினியல்ல என்பது, இதற்குப்பின்பு மீதமாயிருக்கிற ஜனங்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள் என்பதிலிருந்து நிரூபணமாகிறது. சிலர் எண்ணுவதுபோல், மீதியான ஜனங்கள் பரிசுத்தவான்களல்ல. மாறாக, அவர்கள் கர்த்தருக்கு ஊழியஞ்செய்யும்படியாக அவ்வேளையில் மனந்திருப்பப்படுகின்ற, உயிரோடிருக்கும் உலக ஜனங்களாவர். ஆனால் பரிசுத்தவான்களோ ஏற்கெனவே மனந்திரும்பினவர்கள் ஆவர்.*

வேதாகமம் முழுவதும் பூமியானது சமுதாயத்தை அடையாளமாக குறிக்கும்படியாக உரைக்கப்பட்டுள்ளது. மலைகள் இராஜ்யங்களையும், வானங்கள் ஆவிக்குரிய ஆட்சி அதிகார கட்டுப்பாட்டினையும், கடல் கொந்தளிக்கிற கடல் நிலையற்ற துன்மார்க்கமான உலக மனுக்குலத்திற்கும் அடையாளமாக குறிப்பிடுகின்றன. அக்கினியானது

*அக்கினி உண்மையான அக்கினியென்று சொல்லர்த்தமாகப் பொருள்கொண்டு, உண்மையாகவே பூமி வெந்துருகிப்போகும் என்று வாதிடும் சிலருக்கு எதிராகவே இதை நாம் சுட்டிக்காட்டுகிறோம். இவர்கள் தங்களுடைய தத்துவமே சரியானது என்று நிரூபிப்பதற்காக, “ஜனங்கள்” என்று கூறப்பட்டிருப்பது பரிசுத்தவான்களைக் குறிக்கும் என்றும் அவர்கள் பூமி வெந்துருகி குளிர்ந்த பிறகு, பூமிக்குத் திரும்பி வந்து வீடுகளைக் கட்டி, அவைகளில் குடியிருந்து திராட்சத் தோட்டங்களை நட்பு, அவைகளின் கனிகளைப் புசித்து தங்கள் கைகளின் பிரயாசத்தை நீடித்த நாட்களாய் அனுபவித்திருப்பார்கள் என்றும் கூறுகிறார்கள். தற்காலத்திலுள்ள சொற்ப வருஷங்கள் பரிசுத்தவான்கள் பயிற்றுவிக்கப்பட்டு ஆயத்தப்படுவதற்கென நியமிக்கப்பட்ட காலம் என்று இவர்கள் எண்ணுகிறார்கள். ஆனால் இவர்களது கொள்கையின்படி, பூமி குளிர்ந்துபோவதற்கு ஆயிர வருடங்களோ அல்லது அதற்கு மேலும் தேவைப்படுவதால் அதற்குள் அவர்களுடைய பரத்திற்குரிய அனுபவங்களில்

எரிந்துபோகும் தன்மையுடைய களைகள், கசடுகள், பூமி (சமுதாய அமைப்புகள்) போன்ற அழிக்கப்படக்கூடிய எந்த ஒன்றின் அழிவையும் உருவகமாகக் குறிக்கின்றது. அக்கினியோடு கந்தகம் சேர்க்கப்படும்பொழுது, அது முற்றிலும் முழுமையான அழிவையும் உருவகமாக காண்பிக்கிறது. ஏனெனில் கந்தகத்தைக் காட்டிலும் கொடிய உயிர்க்கொல்லி வேறெதுவுமில்லை.

இந்தச் சிந்தனையை மனதில்கொண்டு, அந்த உக்கிரமான நாளைக் குறித்து, பேதுரு அப்போஸ்தலன் உருவகமாகக் கூறின தீர்க்கதரிசனத்திற்கு நம் கவனத்தைத் திருப்புவோமானால், மேற்கண்ட தீர்க்கதரிசிகளின் சாட்சியங்களுக்கு இது பரிபூரணமாக ஒத்திருப்பதைக் காணலாம். அவர் கூறுகிறதாவது: “அப்பொழுது இருந்த உலகம் ஜலப்பிரளயத்தினாலே அழிந்தன. (சொல்லர்த்தமான பூமியும், வானங்களும் இல்லாமற்போகவில்லை. ஜலப்பிரளயத்திற்கு முன்பிருந்த யுகம் அல்லது ஏற்பாடுகள் அகற்றப்பட்டன). ஆனால் இப்பொழுதிருக்கிற வானங்களும், பூமியும் (தற்காலத்திலுள்ள யுகம் அல்லது ஏற்பாடுகள்) அந்த வார்த்தையினாலேயே (தெய்வீக அதிகாரம்) அக்கினிக்கு இரையாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.” (2 பேது. 3:6-7) இங்கு ஜலம் என்பது நேரடியான அர்த்தம் உடையதை கவனித்து சிலர், அக்கினியும் அவ்வாறே நேரடி அர்த்தம் கொண்டதாக இருக்கும் என்று நம்புகின்றனர். ஆனால் அவ்வாறு யூகத்தின் அடிப்படையில் பொருள் கொள்ளுதல் கூடாது. தேவனுடைய ஆலயம் அக்காலத்தில் சொல்லர்த்தமான கற்களால் கட்டப்பட்டது. ஆனால் உண்மையான தேவாலயமாகிய திருச்சபை, பூமிக்குரிய பொருட்களால் அல்ல, ஆவிக்குரிய மாளிகையாக ஜீவனுள்ள கற்களைக்கொண்டு எழுப்புகிறது என்பதை தவறு என்று ஒதுக்கிவிட முடியாது. நோவாவின்

இந்த பயிற்சி முழுவதும் மறக்கப்படும் என்பதை இவர்கள் உணர்வதில்லை. இது மிகப்பெரும் தவறு. இது நமது கர்த்தர், அப்போஸ்தலர், தீர்க்கதரிசிகள் போன்றவரது உவமைகள், அடையாளங்கள், கருகலான மறைபொருள்கள் ஆகியவற்றை ஒரு எல்லைக்கு மீறி சொல்லர்த்தமாக பயன்படுத்துவதால் விளைந்ததாகும். இந்த தவறான கொள்கையைப் பின்பற்றி, அக்கினி மற்றும் மலைகள், கடல் ஆகியவைகள் அடையாளமான பாஷையில் கூறப்பட்டுள்ளது என்று எண்ணாமல், அவைகள் அக்கினிக்குப் பின்பு இல்லாமற்போகும் என்று கூறுகிறார்கள்.

பேழைகூட சொல்லர்த்தமாக அமைந்திருந்தது. ஆனால் அது கிறிஸ்துவையும், முழு மனுக்குலத்தையும் மீண்டும் புதுப்பித்து ஒழுங்குபடுத்தும் அவருடைய வல்லமையையும் அடையாளப்படுத்தியது.

“கர்த்தருடைய நாள் இரவிலே திருடன் வருகிறவிதமாய் (கண்களால் காணக்கூடாதபடிக்கு) வரும்; அப்பொழுது வானங்கள் (ஆகாயத்து அதிகாரப் பிரபுவாகிய சாத்தானை தலைவராகக்கொண்ட கண்ணுக்குப் புலப்படாத தற்கால ஆவிக்குரிய அதிகாரங்கள்) மடமடவென்று (சீற்றத்தோடு) அகன்றுபோம். பூதங்கள் வெந்து உருகிபோம். பூமியும் (சமுதாய அமைப்புகள்) அதிலுள்ள கிரியைகளும் (பெருமை, அந்தஸ்து, இராஜாங்கம், பிரபு வகுப்பார்) எரிந்து அழிந்துபோம். வானங்கள் வெந்து அழிந்து, பூதங்கள் எரிந்து உருகிப்போம். என்றாலும் அவருடைய வாக்குத்தத்தத்தின்படியே நீதி வாசமாயிருக்கும் புதிய வானங்களும் (புதிய ஆவிக்குரிய அதிகாரமாகிய கிறிஸ்துவின் இராஜ்யம்), புதிய பூமியும் (வல்லமையினாலும், அடக்குமுறையினாலும் அல்ல, மாறாக அன்பினாலும், நீதியினாலும் அமையவிருக்கும் புதியமுறையின்படியான பூமிக்குரிய சமுதாய அமைப்புகள்) உண்டாகுமென்று காத்திருக்கிறோம். (2 பேது. 3:6-7, 10-13)

அப்போஸ்தலர்களில் சிலர் தீர்க்கதரிசிகளாகவும் இருந்தார்கள். அவர்களுள் பேதுரு, யோவான், பவுல் போன்ற குறிப்பிடத்தகுந்தவர்கள் இருந்தார்கள் என்பதை நினைவில்கொள்ளவேண்டும். அவர்கள் அப்போஸ்தலர்களாக, திருச்சபையின் நன்மைக்கென்று பழைய ஏற்பாட்டு தீர்க்கதரிசிகள் உரைத்த தீர்க்கதரிசனங்களுக்கு விளக்கமளிக்கும் தேவனது கருவிகளாக இருந்தார்கள். அதோடுகூட இனிவரப்போகிற காரியங்களை முன்னறிவிக்கும் தீர்க்கதரிசிகளாகவும் தேவன் அவர்களை உபயோகித்தார். அவ்வாறு முன்னறிவித்த தீர்க்கதரிசனங்கள் நிறைவேறித் தீருங்காலங்கள் வந்தவுடன் விசுவாச வீட்டாருக்கு ஆகாரங்கொடுக்கிற ஏற்றவேளையாக அது இருந்தது. அந்த ஆகாரத்தைக் கொடுக்கும்படி தேவன் தாம் நிர்ணயித்திருந்த காலத்தில், தகுதியுள்ள ஊழியக்காரர்களை எழுப்பப்பண்ணினார் (இவ்வுண்மையைக் குறித்து நம் கர்த்தர் கூறின வார்த்தைகளை மத்தேயு 24:45-46இல் பார்க்கவும்). தீர்க்கதரிசிகளாக அப்போஸ்தலர்கள் தங்கள் காலத்தில் நிறைவேறாத காரியங்களை, பழைய

ஏற்பாட்டு தீர்க்கதரிசிகளைப் போலவே அறிந்து உணரமுடியாதவர்களாயிருந்து பிறருடைய உபயோகத்திற்கென எழுதப்படும்படி ஏவப்பட்டார்கள் (1 பேது. 1:12-13), என்றபோதிலும் பழைய ஏற்பாட்டு தீர்க்கதரிசிகளைப்போலவே அப்போஸ்தலர்களுடைய வார்த்தைகளும், விசேஷித்த தேவ பராமரிப்புக்கும், வழிநடத்துதலுக்கும் உட்பட்டிருந்தபடியால், அவர்கள் எழுதின வார்த்தைகளில் ஆழ்ந்த கருத்துக்கள் அடங்கியிருந்தாலும், அவைகளை அவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாதிருந்தது. இவ்வாறாக தேவனாலேயே அவரது வழிகளாக அல்லது தேவனுடைய வார்த்தைகளை எடுத்துரைப்பவர்களாக யார் இருந்தபோதிலும், சபையானது அவரால் என்றைக்கும் போஷிக்கப்பட்டு, பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது. இவ்வாறாக தேவ வசனத்தின்மேல் நம்பிக்கை வைத்து, அவரது வாயின் வார்த்தைகளாக இருந்த சிலரது அபூரணத்தை கவனிக்காமல், அவ்வார்த்தைகளை ஆழ்ந்து நோக்குவது மிகுந்த நம்பிக்கையையும், நிச்சயத்தையும் உண்டாக்கும்.

மல்கியா தீர்க்கதரிசி கர்த்தரின் நாளைக் குறித்து இதே அடையாள பாஷையில் கூறுகிறார்; “இதோ, சூனையைப்போல எளிகிற நாள் வரும்; அப்பொழுது அகங்காரிகள் யாவரும் அக்கிரமஞ்செய்கிற யாவரும் துரும்பாயிருப்பார்கள்; வரப்போகிற அந்த நாள் அவர்களைச் சுட்டெரிக்கும்; அது அவர்களுக்கு வேரையும் கொப்பையும் வைக்காமற்போகும். (மல். 4:1) கர்த்தரின் நாளில் மாபெரும் உபத்திரவத்தினாலும், ஆயிரவருட அரசாட்சிக்குபின் வரும் ஒழுங்குகளினாலும் பெருமையும் இதனால் வரக்கூடிய ஆணவமும், கொடுமையும் மற்ற அனைத்தும் அழிந்துவிடும். இதில் கடைசியானது வெளிப்படுத்தல் 20:9இல் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் பாவமும், அருவருப்பும் நிறைந்த பெருமையானது முற்றிலுமாக வேரோடு அறுப்புண்டுபோகும் அதேவேளையில், ஆணவமும், துன்மார்க்கமும் உள்ள அனைவரும் அழிக்கப்பட்டுப்போவார்கள். என்றாலும், இந்த வகுப்பாரை மீண்டும் குணப்படுத்துவதற்கு நம்பிக்கை ஏதுவுமில்லை என்று தீர்மானித்து விடக்கூடாது. தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம் உண்டாவதாக. தேவனுடைய இந்த நீதியின் கோபாக்கினைப் பற்றியெரியும்போது, ஒருசிலர் அக்கினியிலிருந்து மீண்டு இரட்சிப்படைய, நியாயாதிபதி ஒரு வாய்ப்பை அருளுவார் (யூதா 23). அந்த வாய்ப்பையும்

மறுதலிப்பவர்கள் மட்டுமே தங்கள் பெருமையோடு சேர்ந்து அழிந்துபோவார்கள். ஏனெனில் பெருமையை தங்கள் குணநலன்களோடு ஒன்றாக்கி குணப்பட மறுக்கிறார்கள்.

இந்த நாளைக்குறித்து இதே தீர்க்கதரிசி இன்னுமொரு விளக்கம் அளித்திருக்கிறார். (மல். 3:1-3) இதில் கர்த்தருடைய பிள்ளைகள், அவர்களது குற்றங்களாகிய கசடு சுட்டெரிக்கப்படுவதினால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டு ஆசீர்வதிக்கப்படுவர். பின்பு அவருக்கு அருகில் கொண்டுவரப்படுவார்கள் என்று அக்கினியை உருவகமாக வைத்து மீண்டும் பேசுகிறார். “நீங்கள் விரும்புகிற உடன்படிக்கையின் தூதனானவர் இதோ வருகிறார் என்று சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறார். ஆனாலும் அவர் வரும் நாளைச் சகிப்பவன் யார்? அவர் வெளிப்படுகையில் (பரிட்சையில்) நிலை நிற்பவன் யார்? அவர் புடமிடுகிறவனுடைய அக்கினியைப் போல இருப்பார்..... அவர் உட்கார்ந்து வெள்ளியைப் புடமிட்டு சுத்திகரித்துக் கொண்டிருப்பார்; அவர் லேவியின் புத்திரரை (விசுவாசிகளை – பிரதானமாக இராஜரீக ஆசாரிய வகுப்பார்) சுத்திகரித்து, அவர்கள் கர்த்தருடையவர்களாய் இருக்கும்படிக்கும், நீதியாய்க் காணிக்கையைச் செலுத்தும்படிக்கும், அவர்களைப் பொன்னைப் போலவும், வெள்ளியைப் போலவும் புடமிடுவார்.” (மல். 3:1-3)

பவல் அப்போஸ்தலன் இதே அக்கினியைக் குறித்து, கர்த்தருடைய நாளில் விசுவாசிகளைப் புடமிடும் முறைகளைப் பற்றிப் பேசுகிறார். இந்த உருவகமான அக்கினி ஒவ்வொரு குற்றங்களையும் சுட்டெரித்து, விசுவாசத்தில் பரிசுத்த நிலைமையை ஏற்படுத்தும் என்கூறி, அக்கினியைப் பற்றிய அனைத்துச் சந்தேகங்களுக்கும் தெளிவைத் தந்திருக்கிறார். போடப்பட்டிருக்கிற ஒரே அஸ்திபாரமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மீட்கும் கிரியையின்மேல் தங்கள் விசுவாசத்தைக் கட்டியெழுப்புவவர்களையே இங்குக் குறிப்பிடுவதாக கூறிய பவல், “ஒருவன் அந்த அஸ்திபாரத்தின்மேல் பொன், வெள்ளி, விலையேறப்பெற்ற கல் (தெய்வீக சத்தியங்களும் அதற்கு இசைவான குணநலன்களும் அல்லது) மரம், புல், வைக்கோல் (பாரம்பரியமான தவறான உபதேசங்களும், அதற்கு இசைவான உறுதியில்லாத குணநலன்களும்) ஆகிய இவைகளைக் கட்டினால் அவனவனுடைய வேலைப்பாடு வெளியாகும்;

நாளானது அதை விளங்கப் பண்ணும். ஏனெனில் அது அக்கினியினாலே வெளிப்படுத்தப்படும். அவனவனுடைய வேலைப்பாடு (2பேது.1:5-11 வசனங்களில் காண்க) எத்தன்மையுள்ளது என்று அக்கினியானது பரிசோதிக்கும்.” (1 கொரி. 3:12, 15) ஆவிக்குரிய கிரியைகளை பரிசோதிக்கும் இந்த அக்கினி, சொல்லர்த்தமானது அல்ல என்று தவறான எண்ணமுடையோரும் ஒப்புக்கொள்வர். மரம், புல், வைக்கோல் போன்றவைகளின் கிரியைகளும், குணங்களும் முற்றிலுமாக அழிக்கப்படுவதற்கு அக்கினி ஒரு பொருத்தமான அடையாளமாக இருக்கிறது. கன்மலையாகிய கிறிஸ்துவின் மீட்கும்பொருளின் அஸ்பாரத்தின்மேல் தெய்வீக சத்தியம் என்னும் பொன், வெள்ளி, விலையுறப்பெற்ற கற்களால் கட்டப்பட்ட விசுவாசம் மற்றும் குணாதிசய கட்டடத்தை அக்கினி அழிக்க சக்தியற்றது.

அப்போஸ்தலன் இதைக் காண்பித்து கூறுவதாவது: “அதின்மேல் (கிறிஸ்துவின்மேல்) ஒருவன் கட்டினது நிலைத்தால், அவன் கூலியைப் பெறுவான். (உண்மையான குணநலன்களில் அபிவிருத்தியடைய சத்தியத்தைப் பயன்படுத்தி தேவனுடைய சர்வாயுதவர்க்கத்தைத் தரித்துக்கொள்வதில், எவ்வளவு உண்மையுள்ளவனாய் இருக்கிறானோ அதற்கேற்ற பலனையடைவான்). ஒருவன் கட்டினது வெந்து போனால் அவன் நஷ்டமடைவான் (உண்மையற்றவனாய் இருப்பதினால் வெகுமதியை இழந்துவிடுவான்); அவனோ இரட்சிக்கப்படுவான்; அதுவும் அக்கினியில் அகப்பட்டு (சுருங்கி, கருகி, திகிலடைந்து) தப்பினது போலிருக்கும்.” (1 கொரி. 3:14, 15)

கிறிஸ்துவின் மீட்கும்பொருளாகிய கன்மலையின்மேல் அஸ்திபாரமிட்டுக் கட்டுகின்ற அனைவரும் உறுதியான நிச்சயத்தோடு இருக்கிறார்கள். அவருடைய நீதியின்மேல் நம்பிக்கையாயிருக்கிற எவரும், தங்கள் நீதியின் வஸ்திரங்களை அலங்கோலமாக்கமாட்டார்கள். ஆனால் சத்தியத்தை அறிகிற அறிவை பூரணமாகவும், தெளிவாயும் அடைந்த பின்பும், மனப்பூர்வமாக அவரையும், அவரது கிரியைகளையும் மறுதலிப்பவர்கள் இரண்டாம் மரணத்தில் பங்கடைவார்கள். (எபி.6:4-8; 10:26-31)

கார்த்தரின் நாளின் உபத்திரவம் இன்னுமொரு அடையாளமான

பாஷையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. சீனாய் மலையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின் ஆரம்பம் கிறிஸ்துவின் ஆயிரவருட அரசாட்சியின் துவக்கத்தில் உலகத்தாருக்குப் புதிய உடன்படிக்கையாக ஏற்படுத்துவதற்கு அடையாளமாக உள்ளது என பவுல் அப்போஸ்தலன் (எபிரெயர் 12:26-29) விளக்கிக் காண்பித்திருக்கிறார். தேவனது சத்தம் சொல்லர்த்தமான பூமியை ஒரு தரம் அசையப்பண்ணினது. ஆனால் இப்போதோ அவர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணி கூறுகிறதாவது: “இன்னும் ஒருதரம் (இறுதியாக) நான் பூமியை மாத்திரமல்ல, வானத்தையும் அசையப்பண்ணுவேன்.” இதைக்குறித்து அப்போஸ்தலன் விளக்குவதாவது: “இன்னும் ஒருதரம் என்கிற சொல்லானது, அசையாதவைகள் (சத்தியமும், நீதியுமான காரியங்கள் மட்டும்) மாத்திரம் நிலைத்திருக்கத்தக்கதாக, அசைவுள்ளவைகள் உண்டாக்கப்பட்டவைகள்போல (உண்மையல்ல, பொய்யாக உண்டாக்கப்பட்டவைகள்) மாறிப்போம் என்பதைக் குறிக்கிறது. ஆதலால் அசைவில்லாத இராஜ்யத்தைப் பெறுகிறவர்களாகிய நாம் பயத்தோடும், பக்தியோடும் தேவனுக்குப் பிரியமான ஆராதனை செய்யும்படிக்கு கிருபையைப் பற்றிக்கொள்ளக்கடவோம். (எழுதியிருக்கிறபடி) நம்முடைய தேவன் பட்சிக்கிற அக்கினியாயிருக்கிறாரே.” (எபி. 12:27-29) அப்போஸ்தலர் கார்த்தரின் நாளில் நடக்கும் உபத்திரவத்தை அடையாளப்படுத்த கடலில் கொந்தளிக்கும் புயலை உபயோகிக்கிறார். அவரும், மற்றவர்களும் மற்ற இடங்களில் அக்கினியை அடையாளமாக மேற்கோள் காட்டுகின்றனர். அக்கினியை அடையாளமாகக் கொண்ட அதே சம்பவங்கள், தேவனுடைய தெய்வீக திட்டத்தைப் பற்றியும், குணநலன்களைப் பற்றியும், அவருடைய வார்த்தைகளைக் குறித்தும் அதோடுகூட உலகத்திலுள்ள சமுதாய மற்றும் பண்பாடுகள் ஆகியவற்றைப் பற்றிய தவறான எண்ணங்களும், தவறுகளுமாகிய அனைத்துப் பொய்களும் விசுவாசிகளிடத்திலிருந்தும், உலகத்திலிருந்தும் அகற்றிப்போடுவது இங்குக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மனிதனது வீழ்ந்துபோன சிந்தையின் விருப்பங்களால் ஏவப்பட்டதாலும், அத்துடன் நீதிக்கு எதிராளியான தந்திரமுள்ள சாத்தானின் நயவஞ்சகத்தாலும், உருவாக்கப்பட்ட இந்தக் கட்டுக்கதைகளும், பொய்களும் அகற்றப்படுவது அனைவருக்கும் நன்மை பயக்கும். ஆனால் இவைகள் அகற்றப்படும்போது இவைகளோடு தொடர்புடைய அனைவருக்கும் பெரும் நஷ்டத்தை

விளைவிக்கும். அவர்கள் வீசி எறியப்படுவார்கள். ஒருபோதும் அசைக்கப்படாத நீதியுள்ள இராஜ்யம் மகா உன்னதமான அந்த நீதியின் சூரியன் வல்லமையோடு ஒளிரும் வேளையில், நோயுற்றதும், மரித்துக்கொண்டிருக்கிறதும், ஆனால் மீட்கப்பட்டதுமான மனுக்குலத்துக்கு ஆசீர்வாதத்தையும், குணமளித்தலையும் கொண்டு வரப்போகிற அந்த ஆயிரமாண்டு ஆட்சிக்கு முன்னதாகக் கொடுரமும், தனலோடு எரிகின்ற அக்கினியும், பேரச்சம் ஏற்படுத்தும் புயலும், காரிருளாகிய உபத்திரவமும் உண்டாயிருக்கும். (ஒப்பிட்டுப்பார்க்க மல். 4:2; மத். 13:43)

தேவன் தீர்க்கதரிசியாகிய தாவீதின் மூலம் சங்கீதங்களின் வாயிலாக, நம் கர்த்தரின் முதலாம் வருகையைக்குறித்து அதிகமதிகமாய் முன்னறிவிக்க சித்தம் கொண்டார். கர்த்தரின் மகிமையான ஆட்சியை ஏற்படுத்தும் இந்த உபத்திரவத்தின் நாளைக்குறித்தப் பிரகாசமுள்ள வெளிச்சத்தையும், அதே தாவீது விவரித்திருக்கிறார். மேலும் அக்கினி, புயல், இருள் போன்ற பல்வேறு அடையாளப் பாஷைகளையும் தம் சங்கீதங்களில் மாறிமாறியும் ஒன்றுக்குப்பதிலாக மற்றொன்றையும் அவர் உபயோகிக்கிறார். உதாரணமாக, சங்கீதம் 50:3இல் அவர் கூறுகிறதாவது: “நம்முடைய தேவன் வருவார், மௌனமாயிரார்; அவருக்கு முன் அக்கினி பட்சிக்கும்; அவரைச் சுற்றிலும் மகா புசல் கொந்தளிப்பாய் இருக்கும்.” சங்கீதம் 97:2-6 வசனங்களில்: “மேகமும் மந்தாரமும் அவரைச் சூழ்ந்திருக்கிறது; நீதியும் நியாயமும் அவருடைய சிங்காசனத்தின் ஆதாரம். அக்கினி அவருக்கு முன் சென்று, சுற்றிலும் இருக்கிற அவருடைய சத்துருக்களைச் சுட்டெரிக்கிறது. அவருடைய மின்னல்கள் பூச்சுக்கரத்தைப் பிரகாசிப்பித்தது; பூமி அதைக் கண்டு அதிர்ந்தது. கர்த்தரின் பிரசன்னத்தினால் பர்வதங்கள் மெழுகுபோல் உருகிற்று, சர்வ பூமியினுடைய ஆண்டவரின் பிரசன்னத்தினாலேயே உருகிப்போயிற்று. (புதிய) வானங்கள் அவருடைய நீதியை (அப்பொழுது) வெளிப்படுத்துகிறது; சகல ஜனங்களும் அவருடைய மகிமையைக் காண்கிறார்கள்.” சங்கீதம் 46:6இல் “ஜாதிகள் கொந்தளித்தது, இராஜ்யங்கள் தத்தளித்தது; அவர் தமது சத்தத்தை முழங்கப்பண்ணினார், பூமி உருகிப்போயிற்று.” மேலும், சங்கீதம் 110:2-6இல், “நீர் உம்முடைய சத்துருக்களின் நடுவே ஆளுகை செய்யும்..... உம்முடைய வலது பாரிசத்திலிருக்கிற ஆண்டவர், தமது

கோபத்தின் நாளிலே இராஜாக்களை வெட்டுவார். அவர் ஜனங்களுக்குள் நியாயந்தீர்ப்பார், எல்லா இடங்களையும் பிரேதங்களால் நிரப்புவார், விஸ்தாரமான தேசங்களின்மேல் தலைவர்களாய் இருக்கிறவர்களை (ஆட்சியாளர்களை) நொறுக்கிப்போடுவார்.” மேலும், சங்கீதம் 46:1-5 வசனங்களில், “தேவன் நமக்கு அடைக்கலமானவர்.... ஆகையால் பூமி (சமுதாயம்) நிலைமாறினாலும், மலைகள் (இராஜ்யங்கள்) நடுச்சமுத்திரத்தில் சாய்ந்துபோனாலும் (கொந்தளிக்கும் ஜனத்திரர்களால் அழிவுற்றாலும்), அதன் ஜலங்கள் கொந்தளித்துப் பொங்கி (கடுங்கோபங்கொண்டு) அதின் பெருக்கினால் பர்வதங்கள் (ஆதிக்க சக்திகள்) அதிர்ந்தாலும் நாம் பயப்படோம்.... (ஆயிரவருட அரசாட்சியின்) அதிகாலையில் தேவன் அதற்கு (மணவாட்டிக்கு - அதாவது விசுவாசிகளான சிறுமந்தைக்கு) சகாயம் பண்ணுவார்.” அதே சங்கீதத்தில் 6 முதல் 10 வசனங்களில் இதே சம்பவங்கள் வேறு அடையாளங்களின்மூலம் மீண்டும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. “ஜாதிகள் கொந்தளித்தது, இராஜ்யங்கள் தத்தளித்தது; அவர் தமது சத்தத்தை முழங்கப்பண்ணினார்; பூமி (சமுதாயம்) உருகிப்போயிற்று. சேனைகளின் கர்த்தர் நம்மோடுருக்கிறார், யாக்கோபின் தேவன் நமக்கு உயர்ந்த அடைக்கலமானவர்.” அந்த உபத்திரவக் காலத்தில் நடைபெறவிருக்கும் சம்பவங்களின் முடிவை முன்கூட்டியே காண்பதாக எண்ணி சங்கீதக்காரன் கூறுகிறார்: “பூமியிலே பாழ்க்கடிப்புக்களை நடப்பிப்பிக்கிற கர்த்தருடைய செய்கைகளை வந்துபாருங்கள்... (ஆ ஜனங்களே, உங்கள் பழைய வழிகளை விட்டுவிட்டு) நீங்கள் அமர்ந்திருந்து நானே தேவனென்று அறிந்து கொள்ளுங்கள் (உண்மையான தேவ அறிவுக்குள் வந்து சேருங்கள்); ஜாதிகளுக்குள்ளே உயர்ந்திருப்பேன், பூமியிலே உயர்ந்திருப்பேன்.” ஏற்படுத்தப்படவிருக்கும் “புதிய பூமியும்” அல்லது புதிய சமுதாய அமைப்பின் சட்டங்களும், ஒழுங்குகளும், தேவனையும் அவருடைய நியாயப்பிரமாணங்களையும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உயர்த்தி, மனுக்குலத்தார் அனைவரையும் அவரது பிரமாணங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தும்.

கர்த்தருடைய நாள் மகா உபத்திரவத்தின் நாளாக இருக்கும் என்றும், தீமை எந்த வடிவில் இருந்தாலும் அதனை அழித்து ஒழிக்கும் என்றும் (ஆனாலும் சொல்லர்த்தமான பூமி எரிந்து போகிற காலமல்ல)

காண்பிப்பதற்கு, வேதத்தின் கடைசி தீர்க்கதரிசனத்தில் உருவகமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் காலத்தைக் குறிப்பிட்டு கர்த்தர் ஆட்சி புரிய தம் மாபெரும் வல்லமையை எடுக்கும்பொழுது, வரும் புயல் மற்றும் அக்கினியைப் பின்வருமாறு விளக்குகிறது. “ஜாதிகள் கோபித்தார்கள் அப்பொழுது உம்முடைய கோபம் மூண்டது.” (வெளி.11:17, 18) மீண்டும், வெளிப்படுத்தல் 19:15,19-20 வசனங்களில், “புறஜாதிகளை வெட்டும்படிக்கு அவருடைய வாயிலிருந்து கூர்மையான பட்டயம் புறப்படுகிறது; இருப்புக் கோலால் அவர்களை அரசாளுவார்; அவர் சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனுடைய உக்கிரக் கோபமாகிய மதுவுள்ள ஆலையை மிதிக்கிறார்... பின்பு (அடையாளமான) மிருகமும், பூமியின் இராஜாக்களும் அவர்களுடைய சேனைகளும், குதிரையின்மேல் ஏறியிருக்கிறவரோடும், அவருடைய சேனையோடும் யுத்தம் பண்ணும்படிக்குக் கூடிவரக் கண்டேன். அப்பொழுது மிருகம் பிடிக்கப்பட்டது... கள்ளத்தீர்க்கதரிசியுங்கூடப் பிடிக்கப்பட்டான்; இருவரும் கந்தகம் எரிகிற அக்கினிக் கடலிலே உயிரோடே தள்ளப்பட்டார்கள்.”

இங்கே உருவகமாகக் கூறப்பட்டுள்ள “மிருகம்,” “கள்ளத்தீர்க்கதரிசி,” “அக்கினிக் கடல்,” “குதிரை” போன்றவற்றின் அர்த்தம் என்ன என்று இப்பொழுது நாம் ஆராய்ந்துபார்த்தோமானால், முக்கியமாகக் கூறவந்த கருத்திலிருந்து விலகிச்சென்றுவிடுவோம். ஆகவே இவற்றின் விளக்கங்கள் இதற்கடுத்த வேதாகம விளக்க உரைகளில் கூறப்பட்டுள்ளதை வாசித்து அறிந்து கொள்ளுங்கள். மாபெரும் உருவகமாக சொல்லப்பட்ட யுத்தமும், பூமியிலுள்ள திராட்சப்பழங்களை அறுவடை செய்வதும், தற்கால யுகத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்து ஆயிரவருட அரசாட்சியை ஆரம்பித்து வைக்கும் (வெளி. 20:1-3) இதே மாபெரும் உபத்திரவங்களைக் குறித்த சம்பவங்களை உருவகமாக அக்கினி, புயல், பூமியதிர்ச்சி போன்ற அடையாளங்களாகக் கூறப்பட்டுள்ள மற்றப் பகுதிகளையும் ஆராய்ந்துப் பார்ப்போம். வெளிப்படுத்தலில் கூறப்பட்டுள்ள யுத்தம் மற்றும் திராட்சப்பழம் பிழியும் ஆலை ஆகியவைகள், யோயேல் 2:9-16 மற்றும் ஏசாயா 13:1-11 ஆகிய வசனங்களில் கூறப்பட்ட அதே உருவக வார்த்தைகளும், சம்பவங்களும் ஒரே தொடர்புடையதாகவும், இசைவாகவும் இருப்பதை கவனியுங்கள். இவ்வாறாக பல்வேறு அடையாளங்கள் மூலம் கூறப்பட்டுள்ள கர்த்தரின்

பெரிதும் பிரசித்தமான நாளின் தன்மைகளையும், பண்புகளையும் அறிந்து உணர்ந்துகொள்ள நமக்கு உதவுகின்றது.

தற்கால சூழ்நிலை

கர்த்தரின் அந்த நாளைக்குறித்து தீர்க்கதரிசனங்கள் கூறும் வசனங்களை விட்டு விட்டு, உலகத்தில் தற்போது சம்பவித்துவரும் நிகழ்வுகளின் நோக்கங்களை, நாம் குறிப்பாகக் கண்டுகொள்ள விரும்புகிறோம். வேகமாக நெருங்கிவரும் சச்சரவு அதன் உச்சக்கட்டத்தை எட்டின நிலைக்கு வந்தபிறகு, சிறிது காலமே நீடித்திருக்க வேண்டியது அவசியம். இல்லாவிடில் மனுக்குலமே சர்வ நாசமாகிவிடும். இந்த யுத்தத்தில் ஈடுபடும் இரண்டு எதிராளிகள் யார் யார் என்று ஏற்கெனவே வெளிப்பட்டிருக்கிறது. ஐசவரியமும், ஆணவமும், பெருமையும் ஒரு புறமும், மறுபுறத்தில் பரந்துவிரிந்திருக்கின்ற வறுமையும், அறியாமையும், மதவெறியும், இழைக்கப்பட்டு வரும் அநீதி குறித்த கோபவெறியும் இருக்கின்றன. இருதிறத்தாரும் சுயநல நோக்கங்களால் தூண்டப்பட்டு, நாகரீகமடைந்த உலகம் முழுவதிலும் தற்போது தங்கள் வல்லமைகளின் சக்திகளை ஒன்றிணைத்து வருகிறார்கள். கடலும் அலைகளும் சீறிப்பாய்ந்து மலைகளின்மேல் மோதி நூரை தள்ளுவதை, சத்தியத்தால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட நமது கண்களால் நாம் எங்கும் காண்கிறோம். கடலும் அலைகளும் கலகக்காரர்களாகிய திருப்தியடையாத ஜனங்களின் பயமுறுத்தல்களுக்கும், அவர்களது போராட்ட முயற்சிகளுக்கும் அடையாளமாயுள்ளன. போராடும் இவர்களது எண்ணிக்கை தொடர்ந்து அதிகரித்த வண்ணமாய் உள்ளன. சமுதாயத்தில் தோன்றியிருக்கும் பல்வேறு கட்சிகளுக்கிடையே பிரிவினைகள் அதிகரிப்பதால், பூமியில் (சமுதாய அமைப்பு) அக்கினி பற்றி எரிவதும், பூதங்கள் (காரணிகள்) ஒன்றோடொன்று உரசி மோதிக்கொள்வதால் உண்டாகும் வெப்பத்தினால், அவை வெந்துருகி, நாசமாகும் நிலைக்கு தீவிரமாய்க் கிட்டிச்சேரும் என்று தீர்க்கதரிசிகள் முன்மொழிந்ததை இன்று நாம் நேரில் காண்கிறோம்.

இந்த முரண்பாடு எந்த பிரிவினரின் பக்கம் இருந்தாலும், அது ஜனங்களுக்கு துன்பத்தைகொடுத்து அவர்களுடைய சொந்த விருப்பங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், கல்வி ஆகியவற்றிற்கு எதிராகவும் இது

இருக்கும். ஐசுவரியவான்களது எண்ணமோ, உலகத்திலுள்ள பொருட்களில் தங்களுக்கு சேர வேண்டிய பங்கைக்காட்டிலும் கூடுதலாகச் சுதந்தரிக்கும் உரிமையுண்டு என்றும், தொழிலாளி மற்றும் விலையேறப் பெற்ற பயனுள்ள பொருட்களை மலிவான விலைக்கு வாங்குகிற உரிமையும், சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளின் உந்துதல்களால் மற்றவர்களுக்கு வரும் கஷ்ட நஷ்டம் பாராமல், வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதவைகளுக்காக கஷ்டப்பட்டு சம்பாதிக்கும் வேளையில், தங்களுடைய உழைப்பு, புத்திக்கூர்மை மற்றும் திறமையினால் கிடைக்கும் பலனை அடையும் உரிமையும், தங்களுக்குரிய இலாபத்தை ஈட்டவும், திரளான ஐசுவரியங்களை தங்களுக்கென சேமித்து வைக்கவும், அதை அதிகரிக்கவும் உரிமை உண்டு என்றும் அவர்கள் எண்ணுகிறார்கள். அதற்காக அவர்கள் தரும் விவரம் பின்வருமாறு: இது தவிர்க்க முடியாதது. தேவை— வழங்குதல் சட்டம் ஆளுகை செய்ய வேண்டும்.. ஐசுவரியவான்களும், தரித்திரரும் உலகில் இருந்துகொண்டே வந்திருக்கிறார்கள். காலை வேளையில் ஐசுவரியங்கள் அனைத்தும் சரிபாகமாகப் பிரிக்கப்பட்டாலும், சிலர் வீண் செலவு செய்தும், உல்லாசமாக ஜீவித்தும் இரவு வருவதற்கு முன்பாகவே தரித்திரர் ஆகிவிடுகின்றனர். ஆனால் மற்றவர்களோ அதிக விவேகத்துடனும், ஜாக்கிரதையாகவும் ஜீவித்து ஐசுவரியவான்களாகின்றனர். அதோடுகூட இன்னும் அவர்களது வாதம் பலமாக எழுகிறது. என்னவெனில் நன்கு சிந்திக்கும் திறனையுடையவர்கள், ஆயிரக்கணக்கான மனிதர்களை வேலைக்கு அமர்த்தி, இலாபமும், ஆதாயமும் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையும், எதிர்பார்ப்பும் இன்றி, பெரும் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் பரவாயில்லை என்று பிரமாண்டமான நிறுவனத்தை யாராவது துணிவோடு தொடங்குவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கலாமா ?

இதற்கு நேரெதிராக தொழிலாளிகளும், கைவினைஞர்களும் கூறுவதாவது: தொழிலாளர்கள் கடந்த நாட்களைப்போல் இல்லாதபடி, இன்றைக்கு ஏராளமான சலுகைகளை அனுபவித்து வருகிறார்கள். அதிக சம்பளம் கிடைக்கிறது. ஆகவே அதிகப்படியான வசதிவாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடிகிறது. இவையனைத்தும் நியாயமாக எங்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய உரிமைகளே. இவற்றை நாங்கள் அனுபவிக்கக் கூடாதபடிக்கு நீண்ட காலமாக ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைவரை

தடையிருந்துவந்தது. ஆனால் இன்றைய நமது நாட்களில், புதிய கண்டுபிடிப்புகள், அறிவுப்பெருக்கம் மற்றும் புதிதாக உண்டாக்கப்பட்ட நவீன சாதனங்கள் இவைகளால் பெறக்கூடிய ஆதாயங்களில் நியாயமாக பங்குபெறும் உரிமை எங்களுக்கும் உண்டு. உழைப்பு கனம் பொருந்தியது என்றும், இத்துடன் கல்வி, நேர்மை, நற்குணம் மற்றும் குறிக்கோள் போன்றவைகள் இணைந்திருக்குமானால், அது மற்ற தொழிலைப் போலவே கனத்திற்கும், உரிமைக்கும் உரியது. இதற்கு எதிர்மாறாக, சோம்பேறித்தனத்தை உடையவர்கள், அவர்கள் எப்படிப்பட்ட திறமைசாலிகளாயிருந்தாலும், எந்தத் தொழில் செய்பவரானாலும், அவர்களுக்கு நிந்தையையும், அவமானத்தையும் ஏற்படுத்தும். பொதுவாக பிறருக்கு ஏதோ ஒரு வகையில், உதவியாக இருந்தால் மட்டுமே, நன்மதிப்பும், பாராட்டையும் பெறமுடியும். தற்காலத்தில் நாகரீகத்திலும், பொருளாதாரத்திலும், கூர்மையான அறிவிலும், முன்னேற்றத்தையும், வளர்ச்சியையும் பெற்றிருப்பது உண்மையே. என்றாலும் இது சூழ்நிலையின் காரணமாக ஏற்பட்டது என்றே நாம் எண்ணுகிறோம். எங்களுடைய முயற்சியோ அல்லது எங்களுடைய முதலாளிகளின் புத்திக்கூர்மையினாலோ அல்ல. எங்களது நிலைமையும், மற்றவர்களது நிலைமையும் முன்னேற்றம் அடைந்ததற்கு காரணம் கடந்த ஐம்பது வருடங்களாக ஏற்பட்டிருக்கும் மாபெரும் அறிவுப்பெருக்கமும் நவீன கண்டுபிடிப்புகளுமே ஆகும் என்று நாங்கள் உணர்கிறோம். இவைகள் வெகுவேகமாக வந்ததால், தொழிலாளர்களைப் போலவே முதலாளிகளும் இந்தப் பெரும் அலையினால் மேலான அந்தஸ்துக்குக் கொண்டு வரப்பட்டார்கள். இந்தப் பெருவெள்ளத்தின் அலையானது, தொடர்ந்து உயர்ந்துகொண்டே சென்றிருக்குமானால் அனைவருக்கும் பிரயோஜனமாக இருக்குமென்று நாங்கள் திருப்திப்பட்டிருப்போம். ஆனால் காரியம் அவ்வாறு நடப்பதில்லை என்பதை நாம் காண்பதால், இப்பொழுது இளைப்பாறுதலின்றி கவலைக்குள்ளாகியிருக்கிறோம். இந்தப் பெரு வெள்ளத்தின் அலை திரும்பச் செல்ல ஆரம்பித்துவிட்டது. இதனால் அநேகர் ஐசுவரியத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டும், ஆடம்பரம், சொத்து மற்றும் கவலையின்மை ஆகியவற்றால் பாதுகாப்பாகவும் ஸ்திரமாகவும் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மற்ற சாதாரண மனிதர்களோ அவ்வாறு பாதுகாப்பாக நிலைத்திராமல் முன்பு ஒருபோதும் இல்லாதவாறு தாழ்ந்த நிலைமையில், தற்போது வற்றிப்போகும் நீரோட்டத்தின் கீழே

கொண்டுசெல்லப்படுவதற்கு ஏதுவான அபாயத்திலிருக்கிறார்கள். இதனால்தான் காலம் கடந்துபோவதற்கு முன்பாகவே எங்களுடைய தற்கால நிலைமையும், வருங்கால நிலைமையும் வளர்ச்சியடைவதற்கு ஏற்ற நன்மையானவற்றை உறுதிபடுத்திக்கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய நாங்கள் முயன்று வருகிறோம்.

இந்த விவரத்தை வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவோமாகில், தொழிலாளர்களும், கைவினைஞர்களுமாகிய நாங்கள் காண்பது என்னவெனில், எல்லா மனுக்குலமும் அந்த நாளின் ஆசீர்வாதங்களில் அதிகமதிகமாய்ப் பங்கு பெற்றபோதிலும், வியாபாரம் பண்ணுவதற்கேற்ற திறமையை உடையவர்களாயிருந்து, அல்லது இயல்பாகவே அத்திறமையைச் சுதந்தரித்துக் கொண்டோ, அல்லது பொய் ஏமாற்றுதல் போன்ற வஞ்சகத்தாலோ இலட்சக் கணக்கான, கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களுக்கு உரிமையாளராகின்றனர். இவர்கள் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் மேன்மையான அந்தஸ்தை அடைந்ததோடு, புதிதாக இயந்திரங்களைக் கண்டுபிடித்ததின் பலனாக வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய சம்பளம் குறைந்து, இதனால் இவர்களது ஐசுவரியம் நாளுக்குநாள் அதிகரித்துக்கொண்டே போகும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். நவீன இயந்திரங்கள் வேலையைச் சுலபமாக்குவதால், வேலை கிடைப்பது கடினமாகிவிட்டதோடு, வேலை பெறுபவர்களாகிய சிலர் ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் ஒட்டுமொத்த வேலைகளையும் தங்கள் வசம்கொண்டுவருவதால், அதிகரிக்கும் அவர்களது வல்லமைக்கு எதிராக பெருகிவரும் தொழிலாளர்களைக் காப்பதற்காக, ஏதாவது முயற்சி நாங்கள் செய்யாவிடில், தற்காலத்தில் நிலவும் சூழ்நிலையும், கொடுமான தேவை மற்றும் வழங்குதல் சட்டங்களும் எங்களைக் கூடிய விரைவில் விழுங்கிவிடும் அபாயம் உண்டு. தற்கால நிலைமைகளைக் காட்டிலும், வருங்கால நிலைமை இன்னும் அதிக கேடாக இருக்குமாதலால், இந்த அபாயத்தைத் தடுப்பதற்காக நாங்கள் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை ஒருங்கிணைந்து மேற்கொண்டு வருகிறோம். வெளிநாடுகளிலிருந்து வருபவர்களாலும், இயற்கையினாலும் எங்களுடைய எண்ணிக்கை ஒவ்வொரு நாளும் அதிகரித்துவருவதோடு, ஆட்களில்லாமல் வேலை செய்யும் இயந்திரங்களும் ஒவ்வொரு நாளும் அதிகரித்து வருகிறது. ஆகவே வேலை தேடும் நபர்களின் எண்ணிக்கை

அதிகரித்தும், தொழிலாளர்களின் தேவை குறைந்தும் வருகிறது. ஆகவே, தேவை-வழங்குதல் என்னும் இயற்கையான சட்டம் தடைபடாமல் தொடருமேயானால், தொழிலாளிகளை அவர்கள் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்பிருந்த அவர்களுடைய பழைய நிலைமைக்கு சீக்கிரமாகக் கொண்டுவந்து, நம் காலத்தில் முதலாளிகளின் கைகளில் இப்பொழுது இருக்கிற அனைத்து வசதிகளையும் சேர்த்துவிடும். இந்த ஆபத்தைத் தடுக்கவே நாங்கள் முயன்று வருகிறோம்.

அறிவுப்பூர்வமானதும், நேர்மையானதுமான சட்டங்களாலும், விவேகத்தினாலும் அநேக உண்மையான ஆசீர்வாதங்களைக் கட்டுப்படுத்தி, முறைப்படுத்தாவிடில், இறுதியில் காயத்தை ஏற்படுத்தும் என்று நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே தெரிந்திருந்தது. ஆனால் வேலையைக் குறைக்கும் இயந்திரங்களை அடுத்தடுத்துப் புதிது புதிதாக தயாரிப்பதற்கு ஆரம்பத்தில் அதிகமான பணியாளர்கள் அவசியமாயிருந்ததினால், இந்த ஆசீர்வாதங்களினால் வருங்காலத்தில் வரக்கூடிய தீமை முழுவதுமாக வெளிப்படாதிருந்தது. நவீன கண்டுபிடிப்புகள் ஒன்றை அடுத்து மற்றொன்று வெளிப்பட்டபடியால் பொருட்களின் விலைமதிப்பும், வேலை செய்பவரின் ஊதியமும், முதலீடும் அறிவுப்பெருக்கமும் வீழ்ச்சியடைய ஆரம்பித்து படிப்படியாக அதிகரித்து வருகிறது.

கடந்த சில வருடங்களாக விவசாயத்துக்கடுத்த வேலைகளைச் செய்வதற்கு ஏராளமான எண்ணிக்கையில் இயந்திரங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதால், ஐந்து நபர்கள் செய்து வந்த வேலையை ஒருவர் மட்டுமே செய்ய முடிகிறது. இது இரண்டுவிதமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது. முதலாவதாக மூன்று மடங்கு ஏக்கர் நிலம் அதிகமாகப் பயிரிடப்படுகிறது. ஆனால் ஐந்து வேலையாட்கள் செய்து வந்த வேலையை மூன்று பேர் மட்டுமே செய்ய நேரிடுகிறது. இதனால் இரண்டு நபர்கள் வேலை இழந்து வேறு வேலைத் தேடவேண்டியுள்ளது. இரண்டாவதாக முன்னர் பதினைந்து நபர்கள் இயந்திரமின்றி செய்து வந்த வேலையை மூன்றுபேர் மட்டுமே இயந்திரங்களைக் கொண்டு செய்கிறார்கள். மற்ற தொழிலகங்களிலும் இதே மாறுதல்கள் அல்லது இன்னும் அதிகமாக ஏற்படத் தொடங்கின. இதற்கு உதாரணமாக, இரும்பு மற்றும் எஃகு உற்பத்தித் துறையைக் கூறலாம். இதன் வளர்ச்சி அபரிதமாக

இருந்தபோதிலும், முன்னர் பன்னிரண்டு நபர்கள் செய்த வேலையை ஒரு நபர் மட்டுமே செய்கிறார். இதனால் இதில் பணியாற்றிவந்த வேலையாட்களின் எண்ணிக்கை குறைகின்றது. ஆனால் இன்னும் சில வருடங்களுக்குள் அதிகப்படியான இரும்பு உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கும். தேவைக்கதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுவதால், தொடர்ந்து உற்பத்தி அதிகப்படுத்துவதற்கு பதிலாக குறைக்க வேண்டியிருக்கும். ஏனெனில் இரயில் தண்டவாளங்கள் உலகம் முழுவதும் தேவைக்கதிகமாக அமைக்கப்பட்டாயிற்று. மேற்கொண்டு இதன் பராமரிப்புப் பணிகளுக்குக் குறைந்த அளவு இரும்பு மட்டுமே தேவைப்படும். இதனைத் தற்போதுள்ள ஐம்பது விழுக்காடு நிறுவனங்களில் உற்பத்தி செய்யும் இரும்புகளே போதுமானவை.

பொருட்கள் தேவைக்கு மீறி அதிகப்படியான உற்பத்தி செய்யப்படுவதினால், முதலீடும், வேலையாட்களும் குறைவாக பயன்படும் நிலைமை உலகத்தில் உருவாகும். அதே சமயத்தில் வேலையில்லாப் பிரச்சனையின் காரணமாக சிலர், ஆடம்பரமானவற்றையும், ஜனங்களுக்கு அவசியமானவற்றையும் அடையத் தேடுவதன் மூலம், அதிகப்படியான உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களுக்கு பரிகாரம் பண்ண முயற்சிப்பார்கள். அதிகப்படியான உற்பத்தியும் மற்றும் வேலை இல்லா திண்டாட்டமும் அதிகரிக்கும். இதற்குத் தீர்வுகாண சமுதாய சீர்திருத்தவாதிகள் முயற்சித்து வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய ஆலோசனைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது.

பொருட்களின் உற்பத்தி தேவைக்கு மேலாக அதிகரிக்க அதிகரிக்க விற்பனை செய்வோரிடையே போட்டி அதிகமாகி, முதலீடு செய்தவருக்கு உலகமுழுவதும் இலாபம் பெருமளவு குறையவும் சில கம்பெனிகளில் லாபத்திற்கு பதிலாக நஷ்டம் உண்டாகவும் செய்யும். ஆனால் இதுவரைக்கும் அதிக இலாபம் சம்பாதித்து வந்தவர்கள் நஷ்டமடைவதும் துன்பப்படுவதும் திரளான வேலையாட்கள் கஷ்டப்படுவதைக் காட்டிலும் அதிகமாக இருக்கும் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். இப்படிப்பட்ட காரணக் காரியங்களின் அடிப்படையில் கூலித் தொழிலாளர்கள் கீழ்க்கண்ட பலன்களை அடைய முயற்சிக்கிறார்கள்— சட்டபூர்வமாகவோ பொதுமக்களின் கூக்குரல் கேட்கப்படாமலும், அவர்கள்மேல் அக்கரை காட்டப்படாமலும்

இருக்கும் தேசங்களில் பலவந்தமாகவும், அராஜகத்தின் மூலமாகவோ முயற்சி செய்கிறார்கள்.

கீழ்க்கண்டவைகள் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன: பணியாட்களின் திறமைக்குத் தக்கதாகவும் அல்லது அதிக பளுவுள்ள வேலைக்குத்தக்கதாகவும் பணிபுரியும் நேரங்கள் குறைக்கப்படவும், ஊதியம் குறைக்கப்படாமலும் இருக்க வேண்டும். அப்பொழுது பொருட்களின் உற்பத்தியை அதிகரிக்காமலும் அதேசமயத்தில் அதிகப்படியான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத்தரவும் ஏதுவாகும். இதனால் உற்பத்தி செய்த பொருட்களை ஜனங்கள் விலைக்கொடுத்து வாங்கக்கூடியதாக இருப்பதன் மூலம், அதிகப்படியான உற்பத்திக் குறைந்து சமச்சீரான நிலை ஏற்படும். பணத்திற்குக் கொடுக்கப்படும் வட்டிவிகிதம் தற்காலத்தில் வாங்குவதைவிட குறைக்கப்பட்டு, நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டும். இவ்வாறாக ஏழை வகுப்பார் அல்லது கடன் வாங்குபவர்கள் ஆதாயம் பெறமுடியும். அவ்வாறு செய்யாதவர்களுடைய பணம் துருப்பிடிக்கும்படி செய்யப்பட வேண்டும். இரயில் இரும்புப் பாதைகள் ஜனங்களுடைய சொத்தாக ஏற்படுத்தப்பட்டு, அரசாங்க அதிகாரிகளாலும், ஊழியர்களாலும் இயக்கப்பட வேண்டும். அல்லது அதற்கு உரிமையாளர்களாக இருக்கின்றவர்களின் சுதந்தரம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு, பொது ஜனங்களின் நன்மைக்கேதுவாக கட்டணங்கள் முறைப்படுத்தப்பட வேண்டும். பொருள் மதிப்பு அதிகமாக்கப்பட்டிருந்த காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட இரயில்வே இரும்புப்பாதைகளின் முதலீட்டுத் தொகையானது, பொருள் மதிப்பு குறைந்த பிறகு அம்மதிப்புக் குறைக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக, முந்தைய மதிப்பைக் காட்டிலும் இரண்டு அல்ல மூன்று மடங்கு அதிகப்படுத்தப்பட்டது. இதன் காரணமாகவும் மற்றும் இந்த முதலீட்டுக்குக் கொடுக்கப்படும் வட்டியும், இலாபமும் சேர்த்து பழைய மதிப்பீட்டின்படி கணக்கிடப்படுவதாலும், இவ்வட்டித் தொகை மட்டும் இப்பொழுது அந்த இரும்புப் பாதைகள் புதிதாய் அமைப்பதற்கு எவ்வளவு செலவாகுமோ, அதற்கு நான்கு மடங்கு அதிகமாக இருப்பதாலும், பொது மக்களின் பயணச் செலவும், ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதிச் செலவும் எல்லை மீறிச் சென்று துன்பத்தை உண்டாக்குகிறது. ஆகவே விவசாயிகள் தானியங்களை ஏற்றுமதி செய்வதைவிட அவைகளை எரிபொருளாக

உபயோகப்படுத்துவது இலாபமாக இருக்கிறது. இப்படியாக விவசாயிகளுக்கு அதிக ஆதாயம் அளிக்காமல் இருந்தும் உணவுபொருட்களின் விலை அதிகரிக்கிறது. ஆதலால் இந்தப் பிரச்சனைக்கு தீர்வு காண ஓர் ஆலோசனையை முன் வைக்கிறோம். இரயில்வே இருப்புப் பாதைகள் அமைக்கும் நிறுவனத்தார் தங்களிடத்தில் முதலீடு செய்திருக்கிற பங்குதாரர்களுக்கு, இப்பொழுது அளித்துவருகிற தற்கால மதிப்பைக் காட்டிலும், மூன்று, நான்கு மடங்கு அதிகமாக ஆரம்பக்கால மதிப்பின்படி நூற்றுக்கு நான்கு முதல் எட்டு சதவீதம் வட்டி கொடுக்காமல், தற்கால மதிப்பின்படி, நூற்றுக்கு நான்கு சதவீதம் கொடுக்க வேண்டும். இரயில்வே நிறுவனங்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து தங்கள் இலாபத்தை நிர்ணயிக்கிறபடியால், போட்டியிடுவதற்கு இடமில்லாமல் போகிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஒழுங்கு செய்யப்படுமானால் பொது நன்மைக்கு வழி பிறக்கும்.

தாங்கள் முதலீடு செய்த பணத்திற்கு இலாபம் குறைந்து வருவதை கண்ணால் காண்பதும், ஜனங்கள் தங்களுக்குக் கொடுத்த சுதந்தரத்தைப் பயன்படுத்தி கொள்ளையடிக்கும் உரிமைகளை இழந்துபோவதும், இரயில்வே நிறுவனங்களுக்கு துயரத்தை வருவிக்கும் என்பதால், அவர்கள் தங்களுக்கு அநியாயம் செய்யப்படுவதுபோல் எண்ணி, தொழிலாளர்களாகிய எங்களுடைய முயற்சிகளை செயலிழக்கச் செய்ய, தங்களால் இயன்றவற்றைச் செய்வார்கள் என்றும் நாங்கள் அறிவோம். ஆனால் இதுவரையிலும் அவர்கள் அபகரித்த சொத்துக்களை நாங்கள் கண்டுகொள்ளாமலும், கைப்பற்றாமலும் இருப்பதற்கே அவர்கள் நன்றி பாராட்ட வேண்டும். பெரும்பாலான ஜனங்கள் தற்கால ஆசீர்வாதங்களை சமமாய்ப் பகிர்ந்துக்கொள்வதற்கு ஏற்றக்காலம் வந்திருக்கிறது என்று நாங்கள் எண்ணுகிறோம். அதிகாரம், பணம் இவற்றினால் பெருத்துப் பேராசைக்கொண்டிருக்கும் பெரிய நிறுவனங்கள், மனிதர்களை ஒடுக்கும் செயல்பாடுகளை கட்டுப்படுத்தி பொது ஜனங்களுக்கு நியாயமான விலையில் சேவை செய்ய அரசாங்க சட்டங்களின் மூலம் கட்டாயப்படுத்த வேண்டியது அவசியம். இப்படிப்பட்ட முறைகளின்படி அல்லாமல் வேறு எந்த வழியிலும் பொது ஜனங்கள் இந்நாளின் ஆசீர்வாதங்களை பெறமுடியாது. மாபெரும் நிறுவனங்கள் பெரும் முதலீடுகளைச் செய்து பெரும்பாலும் நன்மையையும், ஆதாயத்தையும் அளிக்கிறது என்பது உண்மையே.

ஆனாலும் இப்பொழுது நாங்கள் காண்பது என்னவெனில், அவைகள் நன்மையைத் தருவதற்குப் பதிலாக ஜனங்களை ஆளும் அதிகாரிகளாகிறார்கள். இது தடுக்கப்படாவிடில் கூலி தொழிலாளர்களை வறுமையிலும், நிர்ப்பந்தத்திலும் ஆழ்த்தி, விரைவில் அவர்களை அடிமைகளாக்கிவிடும். வசதி படைத்த அநேக ஜனங்கள் சேர்ந்த நிறுவனங்கள் எல்லாம், அமெரிக்க பொதுஜனங்களிடமும், பிரிட்டனின் பிரபுக்களிடமும் மற்றும் ஐரோப்பா அனைத்திலும் இதே உறவை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு அதிக வல்லமையுடையவைகளாய் இருக்கின்றன.

தொழிலாளர்களாகிய எங்களுடைய நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு எங்களுக்கு ஓர் ஒழுங்குள்ள ஓர் அமைப்பு அவசியமானது. பொது ஜனங்கள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து செயல்படாவிடில், மாபெரும் வல்லமையும், ஆதிக்கமும் மிக்க இந்த நிறுவனங்களுக்கு எதிராக எங்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. நாங்கள் தொழிற்சங்கங்களை ஏற்படுத்தினாலும் எங்களது குறிக்கோள் குழப்பத்தையும், கலகத்தையும், அநீதியையும் எந்த வகுப்பாருக்கும் எதிராக வருவிப்பதோ, அநியாயம் செய்வதற்கோ அல்ல என்பது புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். பொது ஜனங்களாகிய நாங்கள் எங்கள் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற எளிமையான நோக்கத்தை உடையவர்கள். அவ்வாறில்லாவிடில் நாங்களும், எங்களது குழந்தைகளும், அவரது வல்லமையாலும், உடைமைகளாலும் நசுக்கப்படுவோம். அவர்களுடைய வல்லமையும், ஐசுவரியங்களும் முறையாகக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு, உபயோகிக்கப்படுமானால், அனைவருக்கும் அதிகமான ஆசீர்வாதங்களைக் கொண்டுவரும். அவர்கள் ஒரே வார்த்தையைச் சொல்லி முடிக்கிறார்கள்: “பிறர் உனக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறாயோ அதையே நீ அவர்களுக்கும் செய்” என்ற பொன் மொழியை நாங்கள் நிலைநிறுத்துவோம்.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட அறிவுப் பூர்வமான எளிய வழிமுறைகள் பின்பற்றப்படுமானால் அது இருதரப்பினருக்கும் ஆரோக்கியத்தை அளிக்கும். ஐசுவரியவான்கள் தற்காலத்தில் தாங்கள் சேர்த்து வைத்திருக்கும் சொத்துக்களோடு திருப்தியடைந்து, அனைத்துத் தரப்பு

ஜனங்களும்தான் நிரந்தரமாக வளர்ச்சியடைய வேண்டுமென்று விருப்பங்கொண்டு, அவர்களுக்கு ஒத்துழைப்பதும், தொழிலாளர்கள் நியாயமானக் கோரிக்கைகளை மட்டும் பெற்று அளவோடு மேன்மையடைவதில் திருப்தி காண்பதும், இராஜரீகப் பிரமாணமாகிய அன்பும், நீதியும் கடைபிடிக்கப்படவும் சாத்தியமானால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். ஆனால் தற்கால நிலைமையில் மனிதர்கள் இந்த இராஜரீகப் பிரமாணத்தை வற்புறுத்தினாலொழிய கடைப்பிடிக்க மாட்டார்கள். தொழிலாளர்களில் சிலர் நீதியும், நன்னெறியும் உள்ள கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தபோதிலும், பெரும்பான்மையானோர் அவ்வாறு இராமல், அநியாயமும், அடங்காதவர்களாயுமிருந்து புத்தியுள்ளவர்களாக நடவாமல் அவர்களது கருத்துக்களையும் கோரிக்கையையுமே வலியுறுத்துவார்கள். முதலாளிகள் எந்தளவு விட்டுக்கொடுக்கிறார்களோ அந்தளவுக்கு அவர்களுடைய கோரிக்கைகளும் யோசனைகளும் அதிகரிக்கும். அறிவற்ற ஏழை ஜனங்களின் திமிரும் ஆளுகையும் இரண்டு மடங்கு இருக்கும் என்பது அனுபவமுள்ள யாவரும் அறிந்ததே. ஐசுவரியவான்களில் சிலர் தொழிலாளர்களுக்காக இரக்கப்படுபவர்களாகவும், அவர்களுக்கேற்ற சீர்திருத்தங்களை படிப்படியாக செயல்படவதற்கு ஒத்துழைப்பவர்களாயும் இருப்பர். ஆனாலும் அவர்கள் ஒரு சிலராக மட்டும் இருப்பதனாலும், செயல்படுத்த வல்லமையற்றவர்களாக இருப்பதனாலும் அவர்களுடைய எண்ணங்கள் மதிப்பிழந்து போகிறது. இவர்கள் தங்களுடைய சொந்தக் காரியத்தில் கூட தங்களது சுய தீர்மானத்தின்படி செய்ய முடியாதவாறு பெரிய சங்கங்களுக்குக் கட்டப்படுகிறார்கள். இவர்கள் வியாபாரிகளாகவோ அல்லது சுயதொழில் செய்யும் உரிமையாளர்களாகவோ இருந்து, வேலை செய்யும் நேரத்தை குறைக்கவோ அல்லது கூலிப்பணத்தை உயர்த்தவோ முடியாது. போட்டியாளர்கள் இவர்களுக்கு எதிராக நின்று இவர்களுக்கும், இவர்களுடைய பொருட்களுக்கும் இவர்களிடம் வேலை செய்பவர்களுக்கும் சேதத்தை விளைவிப்பார்கள்.

“யேகோவாவின் நாளில்” மகா உபத்திரவத்திற்கான காரணம் எதார்த்தமாகவே இருக்கும் என்பது நமக்கு நன்கு விளங்குகின்றது. சுயநலமும், குருட்டாட்டமும் பெரும்பான்மையான பிரச்சனைகளுக்குரிய முதலாளிகளையும், தொழிலாளிகளையும் கட்டுப்படுத்துகிறது.

தொழிலாளர்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து தங்களுக்கு நலமானதைத் தேட முயற்சி செய்வார்கள். ஆனாலும் சுயநலம் அவர்களது ஐக்கியப் பிணைப்பை அறுத்துவிடும். மேலும் ஒவ்வொருவரும் தன்தன் இலாபத்தைத் தேடி, சதி ஆலோசனைகளில் ஈடுபட முயற்சி செய்வர். பெரும்பாலானோர் ஆணவத்தினாலும், அறியாமையினாலும் தங்கள் கையில் ஆளுகையை எடுத்துக்கொண்டு, புத்தியில் சிறந்தவர்களின் அதிகாரத்தைப் பறித்து, அவர்கள் ஏற்படுத்திய ஒழுங்குகளை தள்ளிவிடுவார்கள். முதலீட்டாளர்கள் எவ்வளவு இலாபம் சம்பாதிக்கிறார்களோ, அந்தளவுக்குத் தொழிலாளருக்கு அளிக்கப்பட்டாக வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி அனைத்து கோரிக்கைகளையும் தீர்க்கச்சொல்லிப் போராடுவார்கள். முதலாளிகள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். இதனால் கலகம் வெடிக்கும். பொதுவான எச்சரிக்கையிலும் அவநம்பிக்கையிலும் முதலீடுகளை பொது மற்றும் தனியார் நிறுவனங்களிலிருந்து திரும்ப பெற்றுக்கொள்வார்கள். வியாபார மற்றும் பொருளாதார சீரழிவு ஏற்படும். ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து தூக்கியெறியப்படுவார்கள். இதன் முடிவில் விரக்தியடைவார்கள். பிறகு சட்டம் ஒழுங்கு சீரழியும். மலைகள் (இராஜ்யங்கள்) கொந்தளிக்கும் கடலில் அமிழ்ந்து போகும். இவ்விதமாகவே பூமியிலுள்ள சமுதாய அமைப்புகளும், வானமண்டல அரசாங்கங்களாகிய மதமும், அரசியலும் கலந்த அமைப்பும் வெந்து உருகிப்போம். பெருமையுள்ளவர்கள் அனைவரும், தீமை செய்கிற எல்லாரும் பதரைப்போல் ஆவார்கள். வலிமை மிக்க மனிதர்கள் மன வேதனையில் அழுது புலம்பவும், ஐசுவரியவான்கள் கதறி ஊளையிடவும், திரளான ஜனங்கள் மீது பயமும், துயரமும் வரும் காலமாக இருக்கும். இப்பொழுதும் கூட நமது கர்த்தர் முன்னுரைத்ததுபோல், உலகத்திற்கு வரும் சம்பவங்களை முன்னரே நோக்கிப்பார்க்கும் திறனுடைய ஞானிகளும், அறிவாளிகளுடைய மனம் சோர்ந்து போகிறது. (லூக். 21:26) இந்தப் பெரும் அதிர்ச்சியில் பெயர் சபைகளில் அனைத்துப் பிரிவுகளும் அரசாங்கங்களோடும், ஐசுவரியவான்களோடும் சேர்ந்து, திரளான ஜனங்களின் மதிப்பை இழந்து, இறுதியில் தற்கால அரசாங்கங்களோடு சேர்ந்து அழிந்து அகன்றுபோம் என்று சத்திய வேதாகமம் நமக்குக் காண்பிக்கிறது. இவ்வாறாக வானங்கள் (மதரீதியான ஆளுகை) வெந்துருகி, பேரிரைச்சலோடு அகன்றுபோகும்.

சுயநலமும், அறியாமையும் ஆட்சி செய்யும்வரையில் மனிதனின் திட்டங்கள் எவ்வளவுதான் ஞானமாகவும், ஒழுங்காகவும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், அவைகள் பயனற்றவைகளாய் முடியும் என்கிற விசேஷமான பாடத்தை உலகம் கற்றுக் கொள்வதற்காகவே இவையனைத்தும் சம்பவிக்கும். மனிதரிடமிருந்து கல்லான இருதயம் அகற்றப்பட்டு, ஆதியில் பெற்றிருந்த தேவ சாயலை அடையும் வரைக்கும். நீதியும், வல்லமையும் மிகுந்ததும் அனைத்துத் தரப்பினரையும் அடக்கி ஆளக்கூடியதுமான உறுதியுள்ள ஓர் அரசாட்சி ஸ்தாபிக்கப்பட்டால் மட்டுமே இத் துன்பங்கள் அனைத்தும் தீரும் என்று அப்பொழுது உலகம் உணர்ந்துகொள்ளும். இத்துன்பக் காலத்தில் தண்டனைகளையும், பாடங்களையும் யேகோவா தேவன் அனுமதித்தப் பிறகு, கிறிஸ்துவின் ஆயிரமாண்டு அரசாட்சி ஆளுகை செய்யும் என்று தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறார். (எசே. 11:19, 36:25, 36; எரே. 31:29-34; செப். 3:9; சங். 46:8-10)

மனிதனுடைய வீழ்ச்சியின் காரணமாக ஏற்பட்ட சுயநலத்தினாலேயே இயல்பாகவும், தவிர்க்க முடியாததாகவும் இந்த உபத்திரவக் காலம் அமைந்து விட்டது என்பதைக் கர்த்தர் முன்னறிந்து உரைத்திருந்தார். அவர் கொடுத்த கட்டளைகளும், போதனைகளும் ஒரு சிலரைத் தவிர பெரும்பாலான ஜனங்களால் தள்ளிவிடப்படும் என்றும், இதன் காரணமாக வரும் துன்பக்காலத்தில், எவ்வாறு அதன் தீமையை உணர்ந்துகொள்வார்கள் என்றும், எவ்வாறு இராஜ்யத்தின் அதிகாரம் அவர்களை கீழ்ப்படியும்படி நிர்ப்பந்தப்படுத்தும் என்றும், கர்த்தர் முன்னறிந்து தெரிவித்திருக்கிறார். வரவிருக்கின்ற கொடிய காலத்தைப் பற்றி அறிகிற அனைவரும் தங்களையும், தங்களுடைய காரியங்களையும் ஒழுங்குப் படுத்துவது அவசியமானது. மனத்தாழ்மையை அணிந்திருக்கிற உலகத்தாரில் சிலருக்கும், கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்களுமாகிய சாந்த குணமுள்ள அனைவருக்கும் நாங்கள் கூறுவது என்னவெனில், “தேசத்திலுள்ள எல்லா சிறுமையானவர்களே, கர்த்தருடைய நியாயத்தை (அவரது சித்தத்தை) நடப்பிக்கிறவர்களே, அவரைத் தேடுங்கள்; நீதியைத் தேடுங்கள், மனத்தாழ்மையைத் தேடுங்கள்; அப்பொழுது ஒருவேளை கர்த்தருடைய கோபத்தின் நாளிலே மறைக்கப்படுவீர்கள்.” (செப். 2:3)

ஒருவனும் தேவ கோபத்திற்கும் முழுவதும் நீங்கலாக மாட்டான். ஆனால் நீதியைத் தேடி சாந்தகுணத்தில் சந்தோஷப்படுகிறவர்கள் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் மேன்மையான நிலையில் வைக்கப்படுவார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கை முறையும், பழக்கவழக்கங்களும், செய்கைகளும், சிந்தனையும், நீதியின்மேல் இரங்குகிற குணமும் தற்கால குழ்நிலையை அறிந்து உணரக்கூடிய தன்மையையும் வேதாகமம் இந்த உபத்திரவத்தைப் பற்றியும், அதன் வெளிப்பாடுகளைப் பற்றியும் கூறுவதை உற்று நோக்கவும், மதிக்கவும் துணை புரியும். இதன் காரணமாக அவர்களுடைய துன்பம், பிறரைப்பார்க்கிலும் இலேசானதாகவே இருக்கும். விசேஷமாக திகிலும் அலைக்கழிப்பும் இருக்காது.

சத்திய வேதாகமத்தால் போதிக்கப்படாதவர்களுக்கு கர்த்தருடைய நாளில் நடைபெறும் சம்பவங்கள் வஞ்சிக்கப்படுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அக்கினி பதரை சுட்டெரிக்கும் விதமாக திடீரென்று அந்த நாள் வரும். (செப். 2:2) கடந்த யுகங்களில் காரியங்கள் மெதுவாக நடந்ததைப் போன்று இக் காலத்தில் இராது. ஆனால் சிலர் தவறாக எண்ணுவதுபோல் இருபத்து நான்கு மணி நேரத்தில் திடீரென்று வானத்தில் மின்னும் மின்னலைப்போல கர்த்தருடைய நாளின் சம்பவங்கள் நிறைவேறித் தீராது. “இரவில் திருடனைப் போல்” அந்த நாள் வரும் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதன் காரணம், அது சமீபமாய்க் கிட்டிச் சேர்வது இரகசியமாக இருப்பதால் உலகத்தார் கண்ணுணராதிருப்பர் என்பதாலேயே ஆகும். இந்த நாளின் உபத்திரவம் கொடிய வேதனையைத் தரும். அந்நாளில் கொந்தளிப்பு வருவதும், அடங்குவதும், மீண்டும் எழுவதுமாக முடிவானது வரும் வரை இருக்கும். அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகிறபடி, “கர்ப்பவதியானவருக்கு வேதனை வருகிறது போல” இருக்கும். (1 தெச. 5:2, 3) நீதி வாசமாயிருக்கும் புதிய வானமும் (கிறிஸ்துவின் ஆவிக்குரிய அதிகாரம்) புதிய பூமியும் (புதிதாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சமுதாயம்) பிறந்த பிறகே அமைதியும், விடுதலையும் கிடைக்கும். (2 பேதுரு 3:10, 13) ஸ்தாபிக்கப்படப்போகும் புதிய ஒழுங்குமுறையில், சுயநலத்திற்கும், அதிகாரத்துக்கும் பதிலாக நீதியும், அன்புமே சட்டமாயிருக்கும்.

தற்கால அரசாங்கங்கள்மேல் திடீர் திடீரென வரும் வேதனைகள் ஒவ்வொன்றும் அதன் வலிமையையும், ஊக்கத்தையும் தளர்வுறச் செய்து

வேதனையை அதிகரிக்கும். மனித சமுதாயத்தின் மருத்துவர்களாக விளங்கும் அரசியல் பொருளாதார நிபுணர்கள், சமுதாய விடுதலைக்காக உதவும்பொருட்டு செய்யக்கூடிய நன்மையான ஒரே காரியம், வரவிருக்கும் புதிய ஒழுங்கிற்கு ஏற்றவைகளைச் செய்வதும் அதற்கேற்றவாறு படிப்படியாக அதை ஆயத்தப்படுத்துவதுமே ஆகும். இத்துன்பத்தை நீக்கிவிட முயற்சி செய்வது வீணானது. ஏனெனில் இது சம்பவிக்க வேண்டுமென்று தேவன் தீர்மானித்திருக்கிறார். மனுக்குல சமுதாயத்தின் மருத்துவர்கள், இத்துன்பத்துக்கான உண்மைக் காரணம் என்னவென்றும், அதன் அவசியம் என்னவென்றும் அது உடனடியாக நடைபெற வேண்டுமென்ற காரணம் என்னவென்றும் அறிந்துணராதிருப்பார்கள். இதன் காரணமாக அதனைக் கட்டுப்படுத்தி குறைக்க முயற்சிப்பார்கள். ஒவ்வொரு முறையும் அதிதீவிரமாய் உபத்திரவம் ஏற்பட்டு, பின் அடங்கும்பொழுது அது மீண்டும் எழாதபடிக்கு எதிர்த்து நின்று பாதுகாக்கும் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய முயன்றாலும், இவையனைத்தும் வேதனையை அதிகரிக்குமேயன்றி குறைக்காது. அவர்களுடைய முயற்சிகள் புதிய ஒழுங்கின் பிறப்பை தாமதிக்கச் செய்யாது. மாறாக, அவர்களுடைய தவறான நடவடிக்கை நோயாளியை அழிக்கும். ஏனெனில் பழைய ஒழுங்குகள் அழிந்து புதிய ஒழுங்கு உதயமாகும்.

அப்போஸ்தலன் உருவக மொழியில் பேசியிருக்கிறதை நாம் பின்வருமாறு எளிமையாகக் கூறலாம். முதலாளிகளுடைய கட்டுப்பாட்டிலிருந்தும், இயந்திரங்களினால் ஏற்பட்ட கேடுகளிலிருந்தும் திரளான ஜனங்கள் தங்களை விடுவித்துக்கொள்ள எடுக்கும் முயற்சிகள் வீணானதாக இருக்கும். அவர்களின் ஏற்பாடுகளும், திட்டங்களும் அரைகுறையாகவும், நிறைவில்லாததாகவும் இருந்ததன் காரணமாக, தேவைக்கேற்ப வழங்குதல் என்னும் சட்டத்தைத் தகர்க்க எடுத்த முயற்சிகள் வீணாய்போனது. தொழிலாளர்களின் முயற்சிகள் ஒவ்வொன்றும் வெற்றியடையாததைக்காணும் முதலாளிகளின் நம்பிக்கை அதிகரித்து, தங்கள் திறமையினால் அரசாங்கத்தோடு சேர்ந்துகொண்டு, அவர்களை அடக்கி ஆள்வதற்கு தங்கள் வல்லமையை பிரயோகிக்கத் தொடங்குவார்கள். இதன் காரணமாக சமுதாய அமைப்புகள் அனைத்தும் உடைந்து, சட்டம் ஒழுங்கற்ற குழப்ப நிலை உருவாகும். இதனால் தீர்க்கதரிசிகள் முன்னுரைத்த, “உலகம் தோன்றினது முதல் இதுவரை

சம்பவித்திராததும், இனி மேலும் சம்பவியாததுமான மகா உபத்திரவம் அப்பொழுது உண்டாகியிருக்கும்.” “இனிமேல் இந்த உபத்திரவம் சம்பவியாது” என்று தேவன் உறுதிபட உரைத்திருப்பதற்கு நன்றி தெரிவிக்கிறோம்.

மோசே முன்னுரைத்த தன்னைக் காட்டிலும் பெரியவரானவரால் உலகத்தார் விடுதலைப் பெறுவார்கள் என்பதை, எகிப்திலிருந்தும் எகிப்தின்மேல் வந்த வாதைகளிலிருந்தும் இஸ்ரவேலர் விடுதலைப் பெற்று மீட்கப்பட்டது காண்பிக்கிறது. மேலும் மனிதனைப் பாவத்திற்கும், தவறுகளுக்கும் அடிமையாக வைத்திருக்க விரும்பும் சாத்தான் மற்றும் அவனுடைய கூட்டத்தாரின் கண்ணிகளிலிருந்தும் விடுதலைப் பெறுவதை இது குறிக்கும். எகிப்தியர்மேல் வந்த வாதை மீட்கப்பட்டவுடன், அவர்களுக்கு மனக்கடினம் ஏற்பட்டது. அவ்வாறே கர்த்தரின் நாளிலும் எகிப்தின்மேல் வந்த வாதைகள் ஒவ்வொன்றும் எழும்பி பின்பு அமர்ந்த போது, எகிப்தியர் தங்கள் மனதைக் கடினப்படுத்தியது போலவே, கர்த்தருடைய நாளின் துன்பம் அடங்கியிருக்கும்போது, சிலர் மனக்கடினம் அடைந்து, எகிப்தியர் இஸ்ரவேலரை நோக்கிக் கூறினதுபோலவே, “நீங்கள் சோம்பலாயிருக்கிறீர்கள், அதினால் அதிருப்தியடைந்திருக்கிறீர்கள்!” என்று ஏழையாயிருப்பவர்களிடம் சொல்லி பாரத்தை அதிகரிக்க முயல்கிறார்கள். (யாத். 5:4-23) ஆனால் இப்படிப்பட்டவர்கள் பார்வோன் கடைசி வாதையின்போது நடு இரவில் செய்ததுபோலவே, தாங்கள் ஞானமாக நடக்காததற்காகவும், அலட்சியமாக நடந்து கொண்டதற்காகவும் பின்னர் வேதனைப்படுவார்கள். (யாத். 12:30-33) மேலும் இதற்கு இசைவாக கர்த்தரின் நாளின் உபத்திரவங்கள் வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் “ஏழு கோப கலசங்கள்” அல்லது “கடைசி ஏழு வாதைகள்” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றுள் கடைசி வாதை வெளிப்படும்போது, மகா பெரிய பூமியதிர்ச்சி (புரட்சி) நிகழும். அப்பொழுது ஒவ்வொரு மலையும் (இராஜ்யம்) மறைந்து போகும். (வெளி. 16:17-20)

இந்த உபத்திரவ நாளைக்குறித்து இன்னுமொரு கருத்து என்னவெனில், தேவனால் முன்குறிக்கப்பட்ட ஏற்றச்சமயத்தில் அந்நாள் வந்திருக்கிறது என்பதாகும். நமது அடுத்த தொகுதியில் இந்த

உபத்திரவத்தின் நாளைக்குறித்தும், அதற்குரிய சாட்சியங்களை நியாயப்பிரமாண சாட்சியங்களிலிருந்தும், பழைய ஏற்பாட்டு தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாகச் சொல்லப்பட்டவைகளோடுகூட, புதிய ஏற்பாட்டு அப்போஸ்தலர்களின் தீரிக்கதரிசனங்கள் மூலமாகவும், இயேசுவின் வார்த்தைகளிலிருந்தும் எடுத்துக் காண்பிக்கிறோம். இவைகள் இந்த உபத்திரவத்தின் நாள், மேசியாவின் மகிமை நிறைந்த ஆயிரவருட அரசாட்சியின் துவக்கத்தில் நிகழ்ந்தேறும் என்பதை காலக்கணக்குகள் மூலமாகத் தெளிவாகவும், எவ்விதத் தவறுகள் இல்லாமலும் எடுத்துக் காண்பிக்கின்றன. ஆயிரவருட அரசாட்சியில் நடைபெறக்கூடிய திரும்பக்கொடுத்தலின் பணிக்கு ஆயத்தமாவதற்காகவே துன்பத்தை துரிதப்படுத்துகிறது.

தீமை ஆட்சி செய்த ஆறாயிர வருடத்திற்கும், நீதியும் வல்லமையும் நிறைந்த கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் தொழிலாளர்களைக் குறைக்கும் இயந்திரங்கள் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பாகவே கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருந்தால், விழுந்துபோன மனிதனுக்கு சோம்பேறித்தனம் அதிகரித்து, அது அதிகத் தீமையை விளைவித்திருக்கும். “சோம்பேறித்தனம் எல்லா தீமைக்கும் தாய்” என்னும் பழமொழி, ஜனங்கள் அடைந்த அனுபவங்களைக் கொண்டே உரைக்கப்பட்டது. இவ்வாறாக, “நீ பூமிக்குத் திரும்புமட்டும் முகத்தின் வியர்வையில் ஆகாரம் புசிப்பாய்” என்று கட்டளையிட்ட தேவ ஞானம் இதன் மூலம் விளங்குகிறது. தேவனுடைய எல்லா ஏற்பாடுகளைப் போலவே ஞானமாக இதுவும் மனித நன்மைக்கென்றே ஏற்படுத்தப்பட்டது. கார்த்தருடைய நாளின் உபத்திரவமும்கூட தேவனுடைய ஏற்பாடுகள் ஞானம் நிறைந்ததாய் இருப்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. எவ்வாறெனில் நாம் முன்னரே பார்த்தவாறு, இயந்திரங்களின் வரவால் தேவைக்கு அதிகமான உற்பத்திப் பெருக்கம் ஏற்பட்டதாலும் இரண்டு தரப்பினரிடமும் ஏற்பட்ட சுயநலத்தால், புதிய சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப தங்களை மாற்றி அமைத்துக்கொண்டு, இசைவாக நடக்காதபடியாலும் இத்துன்பம் ஏற்படுகிறது.

தேவன் முன்குறித்திருந்த புதியமுறைமைகள் ஏற்றவேளையில் ஏற்படுத்தப்பட்டு, அறியாமையை அகற்றி, அறிவொளியைப் படிப்படியாக

ஏற்றியும், புதிய கண்டுபிடிப்புகளை புகுத்தியும் வருவது, வேதத்தின்படி முன்னுரைத்ததும், முன்கூட்டியே இவ்வாறு நடக்கும் என்று உரைத்ததும், இப்புதிய ஒழுங்குகளை ஸ்தாபிப்பதற்கான ஏற்றவேளை இதுவே என்பதை சர்ச்சைக்கு இடமின்றி நிரூபிக்கிறது. (தூனி.12:4,1) அந்த அறிவு முன்கூட்டியே வந்திருந்திருக்குமேயானால், உபத்திரவக்காலமும் முன்கூட்டியே வந்திருக்கும். சமுதாயத்தில் புயலும், அக்கினியும் ஏற்பட்ட பிறகு புதிய ஒழுங்குகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்குமானால் அது தற்காலத்தைப் பார்க்கிலும் பாவமும், அக்கிரமமும் அதிகரித்த முறைமையாக இருந்திருக்குமேயொழிய, நீதி வாசமாயிருக்கும் புதிய பூமியாக (சமுதாய ஏற்பாடுகள்) இருந்திருக்காது. தொழிலாளர்களுக்கு வேலையைக் குறைக்கும் இயந்திரங்களினால் கிடைக்கும் பயன்கள், ஏற்றவேளையில் எல்லோருக்கும் பங்கிட்டு அளிக்கப்படுமேயானால், வேலை செய்யும் நேரம் குறைந்து, விழுந்துபோன மனிதர்கள் சிறிற்பங்கனிலும், அக்கிரமத்திலும் உழன்று, தங்களது சுயாதீனத்தைப் பயன்படுத்தாமல், உடல் ரீதியாகவும், ஒழுக்கம் மற்றும் மனரீதியாகவும் முன்னேறாமல் போவார்கள். ஏனெனில் கடந்தகால வரலாறு நிரூபிக்கிறபடி, பாவமும் காமவெறியுமே விழுந்துபோன மனிதனின் அதிக விருப்பமாக உள்ளது.

திரை கொஞ்சமாக விலக்கப்பட்டிருக்கும் தற்காலம் ஆயிரக்கணக்கான வசதி வாய்ப்புகள் மனுக்குலத்திற்குக் கிடைக்க தயார்படுத்துகிறது. இது கல்வி கற்கவும், ஒழுக்க ரீதியாகவும், உடல் ரீதியாகவும் வளர்ச்சியடைவதற்கு ஏற்றகாலமாக இருக்கிறது; அதோடுகூட கல்லறையிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்து வருபவர்களுக்கு உணவு, உடை ஆகியவற்றை அளிக்க ஆயத்தம் செய்வதற்கும் இந்த அறிவு ஏற்றகாலமாயிருக்கிறது. மேலும் மனுக்குலத்திற்கான நன்மைகள் எங்கே இருக்கும் என்பதை உபத்திரவ காலம் கண்டறியும். ஆயிரவருட அதிகாலையில் தங்களை ஆண்டு கொள்ள அவர்களது இயலாமையை அவர்களுக்கு போதிக்கும். அப்பொழுது கார்த்தரின் நியமனத்தால், அவர்கள் அனைவரையும் மீட்டவர் இருப்புக்கோலாட்சியால் அவர்களை ஆசீர்வதிக்க ஆரம்பிப்பார். முழுஅறிவு மற்றும் உதவியின்மூலம் ஆதிகால பூரணத்திற்கும், நித்திய ஜீவனுக்கும் கொண்டுவரப்படுவார்கள்.

பரிசுத்தவான்களின் கடமையும் சலுகையும்

இந்த உபத்திரவக் காலத்தின்போது, பரிசுத்தவான்கள் ஆற்ற வேண்டிய கடமையைப் பற்றியும், தற்போது மேன்மைக்கு வந்துகொண்டிருக்கும் இரண்டு எதிரெதிரான வகுப்பாரின் விஷயத்தில் பரிசுத்தவான்களது நிலைப்பாடு எவ்விதம் இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் முக்கியமானக் கேள்வி எழுகிறது. இந்த உபத்திரவக் காலத்தின் பாகத்தில் பரிசுத்தவான்களில் சிலர் மாம்சத்தில் இருப்பார்கள் என்பது நிகழ்க்கூடியதாக தோன்றுகிறது. ஆனால் இதில் இவர்களுடைய நிலைமை மற்றவர்களுக்கு நேரிடுவதைப் பார்க்கிலும் வேறுபட்டதாக இருக்கும். அவர்களுக்கு அப்பமும், தண்ணீரும் குறைவுபடாதிருக்கும் என்று உறுதியாக வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்டபடி, அவர்கள் அதிசயமாக காக்கப்படுவதோடு, வேத வசனங்களால் அவர்கள் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கிறபடி, உலகத்தில் பரவியிருக்கும் நம்பிக்கையற்றத் திகிலும், தத்தளிப்பும் இவர்களுக்கு இருக்காது. தேவ திட்டத்தின்படி முழு உலகத்தையும் ஆசீர்வதிக்கும் பணிக்காக தயார்படுத்துவதற்காகவே இந்த உபத்திரவம் அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பதை புரிந்துகொண்டு அவர்கள், இவை அனைத்திலும் ஆறுதலும், திடனும் அடைவார்கள். சங். 91; ஏசா. 33:2-24 ஆகிய வசனங்களில் இது வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு தெய்வீக வாக்குத்தத்தங்களால் தேற்றப்பட்டு, ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருக்கிற பரிசுத்தவான்களின் முதல் கடமை என்னவெனில், எங்கும் சூழ்ந்திருக்கும் துன்பங்களிலும், அதிருப்தியின் மத்தியிலும், உபத்திரவங்களையும், பாடுகளையும் இவர்களும் அனுபவித்தாலும், தேவனுடைய வசனத்தில் முன்னுரைக்கப்பட்ட, மகிமையான பலனிற்பொருட்டு நம்பிக்கையும் உற்சாகமும் உடையவர்களாய் இருந்து, எப்பொழுதும் சந்தோஷமும், மகிழ்ச்சியும் உடையவர்களாக இருப்பதை உலகம் காணும்படி செய்வதேயாகும்.

“போதுமென்கிற மனதுடனேகூடிய தேவ பக்தியே மிகுந்த ஆதாயம்” என்று அப்போஸ்தலர் எழுதியிருக்கிறார். இது எப்போதும் உண்மையாயிருந்தாலும், கர்த்தரின் நாளில் திருப்தியின்மையே உலகத்திலுள்ள அனைத்து வகுப்பாருக்குள்ளும் இரட்டிப்பாகி,

பிரதானமான நோயாக இருக்கும். இதற்குப் பரிசுத்தவான்கள் நீங்கலாயிருந்து பிறரால் உற்று நோக்கும்படியாக இருப்பார்கள். மனநிறைவின்மை இப்பொழுது பரவியிருப்பதைப்போல் ஒருபோதும் இருந்ததில்லை. இருந்தபோதிலும் மனிதருக்கு தற்போதுள்ள அநேக தயவுகளும், ஆசீர்வாதங்களும்போல முன்பு ஒரு காலத்திலும் இருந்ததில்லை. நாம் எங்கு நோக்கினும், சாலொமோன் தன் எல்லா மகிமையின் ஐசுவரியங்களை அனுபவித்திருந்தாலும், அவர் ஒருபோதும் அறிந்திராத வசதிகளைக் கொண்ட தற்கால ஐசுவரியவான்களின் மாளிகைகளை நோக்கினும் சரி, அல்லது தற்கால சாதாரண தொழிலாளியின் பாதுகாப்பும், சுகமும், வசதியுமிக்க வீட்டை நோக்கினும் சரி, எவ்வகையில் நாம் பார்த்தாலும், வசதியான, வாழ்க்கைக்கான பொருட்களின் விநியோகம், தற்காலத்தில் அபரிதமாய் இருப்பதுபோல் சிருஷ்டிப்புக்குப் பின் எக்காலத்திலும் இருந்ததில்லை. ஆனாலும் ஜனங்கள் நிம்மதியற்று, மனதிருப்தியில்லாதவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் என்னவெனில், சீர்கெட்ட இருதயத்தின் சுயநல இச்சைகளுக்கு ஒரு எல்லையே கிடையாது. அனைவரையும் சுயநலம் ஆட்கொண்டிருக்கிறபடியால், நாம் காண்கிறபடி முழு உலகமும், செல்வத்தையும், பொருள் வளத்தையும் குவிப்பதற்காக ஒருவரையொருவர் இடித்துத்தள்ளி, துரத்திவிட்டு, பைத்தியம் பிடித்தவர்களைப்போல நடந்துகொள்கிறார்கள். இதில் ஒரு சிலர் மட்டுமே வெற்றி பெறுகிறபடியால், மற்றவர்கள் தாங்கள் அதிர்ஷ்டசாலிகளல்ல என்று வெறுப்படைந்து, பொறாமையும், கோபமும் கொண்டிருக்கின்றனர். இவர்கள் அனைவரும் முன் எப்போதும் இராதனவுக்கு, மனநிறைவற்றவர்களாயும், துயரமிக்கவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் பரிசுத்தவானோ இப்போராட்டத்தில் கலந்துகொள்ளக்கூடாது. மகா உன்னதமான பரலோகத்தின் பரிசை அடைவதற்காக ஓடும்படி, அவன் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையின் பொருத்தனைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும். ஆகவே அவன் வரம்பு மீறாமல் தேவைக்கேற்ப மட்டும் அடைந்து, உலகப் பொருட்களுக்காக வீணாக உழைப்பதிலிருந்தும், பூமிக்குரிய நோக்கங்களிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொள்ளவும் வேண்டும். ஏனெனில் அவன் தன் குரு மற்றும் அப்போஸ்தலர்களின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றுகிறான்.

இவ்வாறு ஜீவிப்பதினால், போதுமென்கிற மனதுடனேகூடிய தேவ பக்தியை பரிசுத்தவான்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்குக் குறிக்கோள் கிடையாது என்று இதற்குப் பொருளல்ல. மாறாக இவர்களுக்குக் குறிக்கோள் பரத்துக்குரியதாக மாற்றப்பட்டு தங்களது பொக்கிஷத்தை பரலோகத்தில் சேர்த்துவைத்து தேவனிடத்தில் ஐசுவரியவான்களாகும்படி முயற்சி செய்கிறார்கள். இதன் காரணமாகவும் வேதவசனத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட தேவ திட்டத்தைப்பற்றிய அறிவினாலும், தேவன் இப்பூமியில் எந்த நிலைமையை ஏற்படுத்திக்கொடுத்தாலும் அவர்கள் திருப்தியடைவர்.

“தேவனின் கரம் என்னை வழிநடத்துவதினால், எந்த நிலைமையிலும் மனநிறைவோடிருப்பேன்”

என்று இவர்களால் மகிழ்ச்சியோடு பாடமுடியும்.

ஆனால் ஐயோ பாவம்! தேவப்பிள்ளைகள் அனைவரும் இந்த நிலைமையை அடைவதில்லை. அநேகர் இவ்வுலகத்தில் பரவிவரும் மனநிறைவினமைக்கு ஆட்பட்டு இவ்வுலக உல்லாசங்களுக்குள் அகப்பட்டுக்கொள்கின்றனர். ஏனென்றால் இவர்கள் கர்த்தரின் அடிச்சுவடுகளை விட்டுவிட்டு, பூமிக்குரிய பொருட்களை அடையத் தேடி, நாடி, ஓடி உலகத்தாரின் திருப்தியின்மைக்குள் பங்குபெற்று, இவ்வுலகம் தரமுடியாததும், எடுத்துக்கொள்ள முடியாததுமான சமாதானத்தையும், மனநிறைவையும் பற்றி உணர்ந்துகொள்ளத் தவறியதால், இவ்வுலகத்தோடு தங்கள் பங்கை நியமித்துக்கொள்கிறார்கள்.

ஆகையால் பேராசையும், வீண் புகழ்ச்சியையும், அதினால் வரும் அதிருப்தியையும் அடையப் போராடுவதை விட்டுவிடுங்கள் என்று பரிசுத்தவான்களை வலியுறுத்துகிறோம். அதற்கு மாறாக, உன்னதமான ஐசுவரியங்களுக்காகவும், அதனால் கிடைக்கும் சமாதானத்திற்காகவும் போராடும்படி வேண்டுகிறோம். அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகளை அவர்களுக்கு நினைவுப் படுத்த விரும்புகிறோம்.

“போதுமென்கிற மனதுடனேகூடிய தேவபக்தியே மிகுந்த ஆதாயம். உலகத்திலே நாம் ஒன்றும்கொண்டு வந்ததுமில்லை, இதிலிருந்து நாம்

ஒன்றும் கொண்டுபோவதுமில்லை என்பது நிச்சயம். உண்ணவும், உடுக்கவும் நமக்கு (அவசியமானவைகள்) உண்டாயிருந்தால் அது போதுமென்றிருக்கக்கடவோம். ஐசுவரியவான்களாக விரும்புகிறவர்கள் (வெற்றிப் பெற்றாலும், பெறாவிட்டாலும்) சோதனையிலும், கண்ணியிலும், மனுஷரைக்கேட்டிலும், அழிவிலும், அழிமீத்துகிற மதிக்கேடும், சேதமுமான பலவித இச்சைகளிலும் விழுகிறார்கள். பண ஆசை (ஐசுவரியவான்களாகிலும், தரித்திரராகிலும்) எல்லாத் தீமைக்கும் வேராயிருக்கிறது. சிலர் அதை இச்சித்து, விசுவாசத்தைவிட்டு வழுவி, அநேக வேதனைகளாலே தங்களை உருவக்குத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நீயோ, தேவனுடைய மனுஷனே, இவைகளை விட்டோடி, நீதியையும், தேவபக்தியையும், விசுவாசத்தையும், அன்பையும், பொறுமையையும், சாந்த குணத்தையும் அடையும்படி நாடு. விசுவாசத்தின் நல்ல போராட்டத்தைப் போராடு, நித்திய ஜீவனைப் பற்றிக்கொள்; அதற்காகவே நீ அழைக்கப்பட்டாய்; அநேக சாட்சிகளுக்கு முன்பாக (மேன்மையான உடன்படிக்கை) நல்ல அறிக்கை பண்ணினவனுமாய் இருக்கிறாய்.” (1 தீமோ.6:6-12)

இவ்வாறாக, போதுமென்கிற மனதும், எப்போதும் சந்தோஷமாயிருப்பதும், வரப்போகிற நன்மையின் காலத்தைக் குறித்த உறுதியான நம்பிக்கையினால், தற்கால உபத்திரவங்களுக்கு தங்களை மகிழ்ச்சியோடு ஒப்புக்கொடுத்தலுமாகிய அப்படிப்பட்ட பரிசுத்தவான்களின் ஜீவனுள்ள மாதிரியானது மட்டுமே உலகத்தாருக்கு விலையேறப்பெற்றப் பாடங்களாக இருக்கின்றன. இந்த முன்மாதிரியோடுகூட, தங்களைச் சுற்றிலுமுள்ளவர்களுக்கு பரிசுத்தவான்களின் ஆலோசனையானது தங்களுடைய விசுவாசத்திற்கு இசைவானதாக இருக்க வேண்டும். அது பரிமளத் தைலத்துக்கும், குணமளிக்கும் பிசின் தைலத்திற்கும் ஒப்பாயிருக்க வேண்டும். உலகில் நிகழும் சூழ்நிலைகளின் தன்மையை சாதகமாக்கிக்கொண்டு, உலகத்தாருக்கு வரப்போகிற நன்மைகளை எடுத்துக்காட்டி, இனி வரவிருக்கிற தேவராஜ்யத்தைப் பிரசங்கித்து தற்கால துன்பங்களின் உண்மையான காரணத்தையும், அவைகளிலிருந்து விடுதலையளிக்கும் நிவாரணத்தையும் எடுத்துக்காண்பிக்க வேண்டும். (லூக்.3:14; எபி. 13:5; பிலி. 4:11)

பரிதபிக்கின்ற மனுக்குலமானது பெருகிவருகிற தீமையின் உண்மைக் காரணங்களினால் மட்டுமல்ல, அவர்களாக உண்டாக்கிக்கொள்ளும் தீமையினாலும் தவித்து வேதனைப்படுகின்றனர். விசேஷமாக தங்களுக்கு முழுவதும் மனநிறைவைத் தராத, சுயநலத்தினாலும், பெருமை நிறைந்த ஆசை இச்சைகளால் வரும் திருப்தியின்மையால் துயரமும், வேதனையும் அடைகின்றனர். ஆகவே இரு தரப்பிலிருந்து காரியங்களை ஆராய்வதால், கேட்க மனதுள்ளவர்களுக்கு அவர்கள் பெற்றிருக்கிறவைகளே போதுமென்று மன நிறைவடைந்து இருக்கவும், தேவனது ஏற்றவேளையிலும், அவரது வழியின் மூலமும், அவரது அன்பும், ஞானமும் நிறைந்த பல ஆசீர்வாதங்களை அவர்களுக்குக் கொண்டுவரும்வரை பொறுமையாகக் காத்திருக்கவும் ஆலோசனை சொல்வோமாக.

உண்மையாகவே பரவியுள்ள தீமையினாலோ தாமாக வருவித்துக்கொண்ட தீமையினாலோ ஏற்பட்ட காரியங்களைச் சோதனைச் செய்து அனல் மூட்டி எரியச் செய்வதன் மூலம், நாம் உதவிசெய்து ஆசீர்வதிப்பதற்கு மாறாக, அவர்களுடைய காயங்களை அதிகரித்து, அவர்களுடைய அதிருப்தியையும், உபத்திரவங்களையும் அதிகரிக்கிறோம். ஆனால் நமக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற பணியை நிறைவேற்றி, **அனைவருக்குமாகக் கொடுக்கப்பட்ட ஈடுபடலையும்**, அதனால் **அனைவருக்கும் வரக்கூடிய ஆசீர்வாதங்களையும்** பற்றிய நற்செய்தியை பிரசங்கிப்பதால், நாம் இராஜ்யத்தின் உண்மையான செய்தியை அறிவிக்கிறவர்களாயும், அதன் ஸ்தானாதிபதிகளாயும் இருப்போம். அதைக்குறித்து இவ்வாறாக எழுதப்பட்டுள்ளது: “சமாதானத்தைக்கூறி, நற்காரியங்களைச் சுவிசேஷமாய் அறிவித்து, இரட்சிப்பைப் பிரசித்தப்படுத்தி: உன் தேவன் இராஜரீகம்பண்ணுகிறார் என்று சீயோனுக்குச் சொல்லுகிற சுவிசேஷகனுடைய பாதங்கள் (கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் கடைசி அங்கங்கள்) மலைகளின்மேல் (இராஜ்யங்களில்) எவ்வளவு அழகாயிருக்கின்றன.” (ஏசா. 52:7)

“யேகோவாவின் நாளில்” நேரிடும் இந்த உபத்திரவங்கள், வரப்போகிற நன்மையானக் காரியங்களைச் சுவிசேஷமாக பிரசங்கிப்பதற்கு

வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித்தரும். நம் குருவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின் தொடர்ந்து, காயங்களில் எண்ணையும் ஆறுதலையும் உற்சாகத்தையும் தரும் திராட்சரசமும் வார்த்து காயங்களைக் கட்டுகிற நல்ல சமாரியர்கள் பாக்கியவான்கள். அப்படிப்பட்டவர்களின் உழைப்பு வீணாய்ப் போகாதென்று நிச்சயப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில், “கர்த்தரின் நியாயத்தீர்ப்புகள் பூமியிலே நடக்கும்போது பூச்சக்கரத்துக் குடிகள் நீதியைக் கற்றுக்கொள்வார்கள்.” (ஏசா.26:9)

கர்த்தருடைய பிள்ளைகளின் இரக்கம், அவர்களின் பரலோகப் பிதாவைப் போலவே அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலைப் பெறுவதற்காக போராடி தவிக்கிற சிருஷ்டியோடு அதிகமாக இசைந்திருக்க வேண்டும். தீமையை எதிர்த்துப் போராடி, நீதியையும், நியாயத்தையும் விரும்புகிற வகுப்பாருக்கு, அவர்களுடைய விழுந்துபோன சுபாவத்தினால் உண்டாகும் பெலவீனங்கள் மாத்திரமல்ல, அவர்களுடைய வாழ்க்கையின் சுற்றுப்புற சூழ்நிலைகளும், மற்றவர்களோடு அவர்களுக்குள்ள ஐக்கியமும், சார்ந்திருத்தலும் அவர்கள் எடுக்கும் நன்முயற்சிகளுக்கு பெரும் தடையாக உள்ளதை நினைவுகூர்ந்து, தங்கள் பிதாவைப் போலவே அவர்கள்மேல் இரக்கம் காண்பிக்க வேண்டும். ஆனால் கர்வம், திருப்தியடையாத ஆசை, மற்றும் முயற்சி உடைய எந்த வகுப்பாருக்கும் கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் பரிதாபப்படக்கூடாது. அவர்கள் பேசும் சொற்கள் சாந்தமாயும், அடக்கமாயும் தங்கள் குறிக்கோள்களுக்கு ஆபத்தை ஏற்படுத்தாமல் எப்போதும் சமாதானத்துக்கடுத்ததாகவும் இருக்க வேண்டும். இது கர்த்தருடைய யுத்தம் என்றும், அரசாங்கம் மற்றும் சமுதாயத்துக்கடுத்த பிரச்சனைகள் அனைத்திற்கும், தேவனுடைய வசனத்தில் முன்னறிவித்திருக்கிறபடியே அன்றி, வேறு எவ்வகையிலும் உண்மையான தீர்வைத் தரமுடியாது என்றும் அவர்கள் நினைவில்கொள்ளவேண்டும். ஆகவே தேவனோடு நல்மனசாட்சியின் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டவர்களின் கடமை என்னவெனில், அவர்கள் யேகோவாவின் இரதம் வருகிற பாதையில் நிற்காதவாறு பார்த்துக்கொள்வதும், அடுத்ததாக இந்தப் போராட்டத்தில் பங்கேற்பது தங்களுடைய பணியல்ல என்றும், மாறாக இவைகள் வேறு பிரதிநிதிகளினால் நிகழும் கர்த்தருடைய செயலே என்றும் உணர்ந்து, “நின்று கொண்டு தேவனுடைய இரட்சிப்பைப் பார்ப்பதே” ஆகும். (யாத். 14:13) இப்படிப்பட்ட எந்தச் சம்பவங்களிலும்

அவர்கள் தலையிடாமல், தங்களுடைய சொந்த ஊழியத்தில் தொடர்ந்து முன்னேறி, அனைத்து வகுப்பாருக்கும் ஒரே நிவாரணமும் நம்பிக்கையுமாக இருக்கிற பரலோக இராஜ்யம் சமீபமாய் இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் வெளியரங்கமாக அறிவித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

* * * *